Bibl. Jag.

POLSKI
KOMITET OLIMPIJSKI

BIULETYN INFORMACYJNY

Z DZIAŁALNOŚCI MKOL i PKOL
Z PRAC KOMISJI PKOL
PRZEGLĄD ZAGRANICZNEJ PRASY SPORTOWEJ

Nr 2 /69

NA PRAWACH RĘKOPISU

P O L S K I   K O M I T E T   O L I M P I J S K I

B I U L E T Y N   I N F O R M A C Y J N Y

Nr 2/60 Styczeń 1960 r.

T r e ś ć:

I. Z PRAC MKOL, NKOL i PKOL

40-lecie Polskiego Komitetu Olimpijskiego

Przypadającą na grudzień 1959 r. rocznicę 40-lecia istnienia Polskiego Komitetu Olimpijskiego, Prezydium PKOl, na wniosek Komisji Zagranicznej i jej Podkomisji Propagandowej postanowiło uczcić w sobotę, 6 lutego 1960 r., łącząc obchód z pożegnaniem olimpijczyków, udających się dnia 7 lutego 1960 r, do Squaw Valley na VIII Zimowe Igrzyska Olimpijskie.

Oficjalne uroczystości jubileuszowe o godzinie 14-ej w sali konferencyjnej w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej, przy ul.Litewskiej 2/8 - ograniczono do referatu okolicznościowego, obrazującego działalność P.K.Ol. na przestrzeni jego istnienia oraz do wręczenia dyplomów pamiątkowych założycielom Komitetu, działaczom oraz olimpijczykom.

Wieczorem tegoż dnia o godz. 22.00 w sali "Grand Hotelu" odbędzie się spotkanie towarzyskie byłych i obecnych olimpijczyków, działaczy, trenerów i przedstawicieli prasy.

Do jubileuszu włączyła się również prasa sportowa. Redakcje "Sportowca", "Przeglądu Sportowego" i "Sportu" wydadzą swoje czasopisma o większej ilości stron, poświęcając je 40-leciu P.K.Ol.

W dniach 6 - 13 lutego br. projektuje się wyświetlanie w całym kraju filmów sportowych, zaś w większości ośrodków wojewódzkich odbędą się spotkania poświęcone ruchowi olimpijskiemu.

Posiedzenie Prezydium P.K.Ol.

Na posiedzeniu odbytym w dniu 13 stycznia br. Prezydium P.K.Ol. zapoznało się z wynikami pracy Komitetu Funduszu Olimpijskiego w roku 1959 oraz przyjęło plan zadań na rok 1960.

W roku 1959 Fundusz Olimpijski uzyskał ze zbiórek oraz sprzedaży odznak i medali wśród polonii zagranicznej około $ 6.770.

W roku 1960 Fundusz Olimpijski rozszerzy swoją dotychczasową akcję sprzedaży odznak i medali o zdobywanie patronów, którzy wkładem dewizowym w wysokości $ 150 pokryją koszt pobytu jednego dowolnie przez siebie wybranego kandydata olimpijskiego na Igrzyskach w Rzymie.

W roku bieżącym Fundusz Olimpijski na szerszą skalę zainicjuje sprzedaż medali pamiątkowych na terenie kraju oraz zorganizuje "Dzień Olimpijczyka".

Dochód z akcji zagranicznej oblicza się na $ 10.000.-, natomiast w skali krajowej na zł 500.000.-

Na tymże posiedzeniu Prezydium przyjęło projekt preliminarza budżetowego P.K.Ol. na rok 1960 - zamykający się po stronie rozchodów sumą zł 18,6 miliona. Cyfra ta, wyższa w stosunku do roku 1959 o 80% obejmuje wyłącznie przygotowania i udział naszych olimpijczyków w tegorocznych Igrzyskach Olimpijskich zimowych i letnich. Ostateczne zatwierdzenie preliminarza budżetowego nastąpi na dorocznym zgromadzeniu "Komitetu".

II. Z PRAC KOMISJI P.K.OL.

Komisja Sportowa PKOl

Miesiąc grudzień wcale nie był dla Komisji Sportowej miesiącem "świątecznym". Koniec roku wymagał analizy pracy przedolimpijskiego sezonu i wytyczenia zadań na rok XVII Olimpiady Letniej i VIII Zimowej. Bardzo szczegółowo opracowane zostało sprawozdanie z przygotowań olimpijskich dyscyplin zaliczonych do kandydatów na reprezentowanie Polski w igrzyskach olimpijskich roku 1960. Opracowano preliminarz budżetowy na rok 1960, omówiono również zagadnienia opieki nad kadrą olimpijską w poszczególnych dyscyplinach sportu.

Pierwsze posiedzenie w grudniu poświęcone było omówieniu preliminarza budżetowego na rok 1960. Wydatki na przygotowania olimpijskie znacznie wzrastają w porównaniu z wydatkami ubiegłego roku. Wzrosły koszty szkolenia, obozów przedolimpijskich, obozów klimatycznych, opłaty kadry trenerskiej, dochodzą koszty uczestnictwa w igrzyskach zimowych i letnich, wzrastają wydatki na działalność Komisji Młodzieżowej. Przeanalizowano zagadnienia opłat trenerskich, które wobec wielu zmian od roku 1953 - od ostatniego zarządzenia na ten temat - nie zostały przepracowane. Zwrócono w dyskusji uwagę na konieczność wynagradzania trenerów za ich faktyczną pracę, premiowania za wysokie osiągnięcia jako formy mobilizacji do osiągania najwyższego poziomu swych wychowanków. Postanowiono również bardziej niż dotychczas przestrzegać dyscyplinę finansową.

Zebranie poświęcone omówieniu i zatwierdzeniu sprawozdania za rok 1959 odbyło się 11 grudnia. Sprawozdanie zawiera ogólną ocenę przygotowań olimpijskich osiemnastu dyscyplin sportu objętych przygotowaniami do Igrzysk. Komisja Sportowa PKOl stwierdza w sprawozdaniu, że wyniki sportowe osiągnięte w krajowych zawodach, w startach zagranicznych, pozwalają na ocenę poziomu pracy szkoleniowej i organizacyjnej Związków Sportowych w roku przedolimpijskim i stanowią jeden z najważniejszych elementów branych pod uwagę przy decyzjach dotyczących dalszego toku przygotowań do I.O. Sprawozdanie podaje, że ... wyniki uzyskane w roku 1959 w porównaniu z wynikami lat ubiegłych stanowią również potwierdzenie w większości dyscyplin sportu słusznych koncepcji szkole-

niowych i organizacyjnych stosowanych w przygotowaniach naszej czołówki w ostatnich latach. Tylko w kilku dyscyplinach sportu realizacja przygotowań olimpijskich nie przyniosła pełnych efektów. Najsłabiej wypadła ocena żeglarstwa i kolarstwa torowego. W poszczególnych dyscyplinach sportu sprawozdania z pracy w roku 1959 zawiera dane statystyczne i porównawcze do lat ubiegłych, do poziomu międzynarodowego i stanowią syntetyczną ocenę dyscypliny sportu na rok przed egzaminem olimpijskim. /Przygotowaniami do I.O. objętych jest obecnie 17 dyscyplin sportu/.

Sprawozdanie za rok 1959 zawiera również wiele uwag na temat organizacyjnego zabezpieczenia przygotowań olimpijskich, omawia pracę kadry trenerskiej, zagadnienia pomocy dla kadry olimpijskiej, sprawy dotyczące ośrodków specjalistycznych, Ośrodka Przygotowań Olimpijskich w Warszawie itp.

Komisja w zakończeniu sprawozdania podaje szereg wniosków dla ustalania zadań w roku 1960.

Materiały omawiane wyżej będą przedmiotem obrad Prezydium PKOl w połowie lutego /przyp. red./. Całe sprawozdanie za rok 1959 zostanie opublikowane w specjalnym biuletynie PKOl/.

Komisja Sportowa PKOl poświęciła jedno posiedzenie sprawom kadry olimpijskiej. Omówiono m.in. sprawy przestrzegania regulaminu kadry.

Na odbytych zebraniach omawiano również bieżące sprawy wynikające z planu szkolenia w roku 1960, szczególnie w narciarstwie i łyżwiarstwie, kandydujących na wyjazd do Squw Valley.

H.J.

IV Kółko olimpijskie w szermierce

Na wniosek Polskiego Związku Szermierczego, Komisja Sportowa PKOl nadała dalszym, niżej wymienionym zawodnikom IV kółko olimpijskie za osiągnięcia sportowe w sezonie 1959 roku

1.	Elżbieta Pawlasowa	- Górnik Katowice	/floret/
2.	Kurczab Janusz	- Legia Warszawa	/szpada/
3.	Różycki Janusz	- Legia Warszawa	/floret/
4.	Wójcicki Włodzimierz	- Warszawianka	/szabla/
5.	Woyda Witold	- Marymont Warszawa	/floret/

O ostatnich wynikach i szansach narciarzy-biegaczy w Squaw Valley

Na zawodach w Szwajcarii, gdzie startowała nasza czołówka, uczestniczył obserwator z ramienia PKOl, członek Komisji Sportowej Mieczysław Ozga, który przedstawia niżej szczegóły zawodów i na podstawie analizy podaje nasze szanse na trasach olimpijskich.

6-9.I.60 r. Grindelwald /XXII Międzynarodowe Zawody Kobiet/

W konkurencji klasycznej odbyły się dwa biegi: bieg na 10 km /7.I/ i sztafeta 3x5 km. /9.I/.

W obu biegach na starcie stanęło 27 zawodniczek z 6 krajów, a m.in. z CSR, Jugosławii, NRD, NRF, Szwajcarii i Polski. Brak reprezentantek ZSRR, Finlandii i Szwecji, trzech pierwszych potęg w narciarstwie klasycznym kobiet oraz równorzędnych naszym zawodniczkom Kallus i Göhler z NRD odbił się ujemnie zarówno na atrakcyjności zawodów jak i na zasadniczym naszym celu - sprawdzianie formy na tle właściwej czołówki światowej. Tym samym formę naszych zawodniczek na bieżącym etapie przygotowań można było porównać jedynie do trzech uczestniczek zawodów zaliczających się do czołówki; do Czech-Blasl /NRF/, Patockovej /CSR/ i Spigelhauser /NRD/, a jako zespołu do ekipy NRF.

Bieg na 10 km. rozegrano przy słonecznej i bezwietrznej pogodzie na wysokości ok.1600 m. Trasa 2x5 km. dosyć ciężka, o wielu krótkich podbiegach i zjazdach, nie dająca w zasadzie odpoczynku.

Zgodnie z przewidywaniami bieg zdecydowanie wygrały Polki plasując się na I /Pęksa/, II /Biegun/, IV /Daniel/ i VI /Krzeptowska/ miejscu /załącznik Nr 1/.

W porównaniu do trzech wyżej wymienionych zawodniczek zagranicznych wszystkie Polki wypadły więcej niż dobrze, dystansując konkurentki dość dużą różnicą czasu, względnie zmniejszając tę różnicę do minimum o ile porównamy rezultaty do biegów w Grindenwald i Ramsau z roku ubiegłego.

Zamieszczona poniżej tabela obrazuje ten postęp.

	Grindelwald 1959		Ramsau 1959	Grindelwald 1960		
	Blasl	Spigelhauser	Blasl	Blasl	Spigelhaus	Patock
Pęksa	+3.19	+ 0,2	+0,1	+2.08	+2.33	+1.29
Biegun	+3.09	- 0,8	+0,4	+1,16	+1.41	+0,37
Daniel	+3.36	+0.19	-1,16	+0,10	+0,35	-0.29
Krzeptowska	-0.31	-3.38	nie start.	-0,23	+0.2	-1,02

Sztafetę 3x5 km. rozegrano na tej samej trasie jedynie w dużo gorszych warunkach atmosferycznych. Padający całą dobę śnieg utrudnił przeprowadzenie zawodów w normalnych warunkach.

Jak było do przewidzenia zespół nasz w składzie Daniel, Biegun, Pęksa wygrał dość pewnie, dystansując następny NRF o 48 sek. i trzecią z kolei Czechosłowację o 1.29 min. Startowało 9 zespołów z 6 krajów. Kierownictwo naszej drużyny zdecydowało puścić na pierwszą zmianę Daniel, wychodząc ze słusznego założenia, że Biegun czy Pęksa prowadząc bieg na nieprzetartej trasie nie zdołają uciec swoim przeciwniczkom. Helena Daniel straciła do pierwszej Söldner /NRD/ 24 sek przychodząc na metę jako trzecia. Z kolei Biegunówna wyprowadziła nasz zespół na 1 miejsce, mając już przewagę 44 sek. nad NRF. Pęksa na trzeciej zmianie, mając za sobą zawsze groźną Blasl-Czech, powiększyła różnicę czasu do 48 sek.

W sumie zawodniczki nasze w obu biegach w porównaniu do wszystkich pozostałych imponowały przede wszystkim doskonałą kondycją, pozwalającą na umiejętne rozłożenie sił na trasie, w konsekwencji tego przybywały na metę bez oznak zmęczenia. Wydaje się, że biegi kontrolne, przeprowadzone na Hali Gąsienicowej /zbliżona wysokość/, miały swój dodatni wpływ. Ujemną natomiast stroną Polek, zwłaszcza w porównaniu z Niemkami lub Czeszkami, był brak dostatecznej szybkości spowodowany chyba słabym jeszcze wybieganiem na śniegu.

Zawody w Grindelwald nie przyniosły żadnych zmian w klasyfikacji wewnętrznej naszego zespołu. W dalszym ciągu przodują Biegun i Pęksa z dość dużą przewagą nad pozostałą dwójką. Helena Daniel jeszcze raz udowodniła swą wyższość nad naszą nadzieją - młodą Krzeptowską.

Jeżeli chodzi o szanse naszych zawodniczek tak w biegu indywidualnym jak i w sztafecie to sytuacja nie wydaje się być skomplikowana. Biegunówna i Pęksa mają realne szanse uplasowania się około 10 miejsca na 10 km., uwzględniając nawet fakt, że na starcie tego biegu staną po 4 zawodniczki Finlandii, ZSRR i Szwecji, oraz równorzędne im klasą Niemki. Natomiast w sztafecie jedyną dla nas niewiadomą jest,kto zajmie czwarte miejsce - Polki czy Niemki. Pozostałe, zgłoszone do Igrzysk zespoły nie wchodzą w rachubę bądź to z racji dużo niższego poziomu lub zrezygnowania ze startu /Bułgaria, Jugosławia, Norwegia, CSR, Węgry/. Zachodzi jedynie obawa, że w sztafecie 3x5 km. w Squaw Valley może wziąć udział najwyżej 5-6 zespołów.

Dla lepszego zorientowania się w wartości naszej sztafety podaję poniżej wyniki sześciu pierwszych drużyn z poważniejszych zawodów ostatnich lat /wynik pierwszego zespołu i różnica czasu pozostałych dzieląca je od zwycięzcy/.

	Cortina 1956 10 zesp.	Lahti 1958 7 zesp.	Grindelwald 1959 12 zesp.	Grindelwald 1960 9 zesp.
ZSRR	II - 0,27	I - 58.38,4	-	-
Finlandia	I 69.01	II - 1.41,6	II - 0.25	-
Szwecja	III - 0.47	III- 3.26,1	I 78.24	-
Polska	V - 4.19	IV- 4.51,4	IV - 3.59	I 69.53
Norwegia	IV - 1,49	VII- 7.56,3	-	-
CSR	IV - 5.18	V- 5.45,9	-	III - 1.29
NRF	VII - 6.32	-	V - 4.59	II - 0.48
NRD		VI- 7.09,3	III - 2.16	IV - 3.10
Włochy	VIII- 6.23	-	VI - 9.05	-
Jugosławia	IX- 9.53	-	VII - 9.55	V - 5.36

9-10.I.1960 r. Le Brassus /IX Międzynarodowe Zawody w konkurencjach klasycznych mężczyzn/

W miejscowości tej, odległej o kilka kilometrów od granicy francuskiej, położonej na wysokości 1000 m. rozegrano cztery konkurencje: kombinację klasyczną /9.I./ bieg płaski na 15 km. /9.I/, sztafetę 4 x 10 km. /10.I/ i otwarty konkurs skoków /10.I/.

Skład polskiej ekipy konkurencjami przedstawiał się następująco:
kombinacja i konkurs skoków - J.Karpiel, Fr.Groń,
sztafeta i bieg płaski - J.Rysula, K.Zelek, A.Mateja, J.Rubiś, T.Jankowski

Sztafeta 4 x 10 km. W biegu tym uczestniczyło 15 zespołów z 10 państw, w tym wszyscy narciarze, którzy mają cokolwiek do powiedzenia w biegach w środkowej Europie /Włochy, Szwajcaria, Francja, CSR, NRF, Jugosławia, Austria, Polska/. Z wielkiej czwórki startowały jedynie drużyny Finlandii i Szwecji, lecz były to tzw. drugie, a nawet trzecie garnitury. Bieg rozegrano w bardzo ciężkich warunkach atmosferycznych, przy silnie wiejącym wietrze, zadymce śnieżnej i 12° mrozie. Trasa dość ciężka o charakterze raczej górskim, a nie płaskim, wymaganiami zbliżona do trasy Squaw Valley.

Ostatni 2-kilometrowy odcinek o długim podbiegu i krótkim, lecz stromym zjeździe wymagał od zawodników dużej techniki jazdy. Nasza sztafeta pobiegła w następującym wg kolejności składzie: Rubiś, Zelek, Rysula, Mateja. Na pierwszej zmianie fatalnie pobiegł Rubiś, który plasując się na 10 miejscu stracił do prowadzącego Włocha De Florian G. 2.23 min., co tym samym przekreśliło szanse naszego zespołu na zwycięstwo z wiecznie "piątym" na Igrzyskach i Mistrzostwach Świata zespołem Włoch. Doskonale biegnący na drugiej zmianie Zelek zmniejszył różnicę czasu do prowadzącego tym razem Fina do 1.33 min. wyprowadzając nasz zespół na 4 pozycję. Z kolei Rysula zarobił 7 sek. wysuwając drużynę na 3 pozycję. Mateja biegnący na ostatniej zmianie mógł już tylko utrzymać tę ciężko wypracowaną lokatę, tym bardziej, że nie widział przed sobą zmieniających się stale Fina i Włocha, a Szwed Ericsson niebezpiecznie zbliżał się do niego. Ostatecznie sztafeta nasza zajęła 3 miejsce ze stratą czasu do Finlandii o 2.13,1 min. i Włoch o 2.02,1 min. Dokładniejsze dane o przebiegu sztafety na poszczególnych zmianach pierwszych ośmiu zespołów, podaje zamieszczona na str.11 tabelka.

Stawiając pytanie, czy nasza sztafeta w Le Brassus spełniła warunki kwalifikujące ją do ewentualnego udziału w Igrzyskach, należy moim zdaniem odpowiedzieć twierdząco. Zespół nasz, jakkolwiek stracił na pierwszej zmianie dużo czasu w stosunku do innych zespołów, to jednak wykazał dużo odporności psychicznej i woli zwycięstwa, co wysunęło go przed Szwajcarię i Francję, z którymi przegrał zarówno w Cortina jak i na Mistrzostwach Świata w Lahti. Nie wiem jakby wyglądała sytuacja gdyby Rubiś stracił do prowadzącego Włocha około 1 min. a nie 2.23 min.
W związku z tym powstaje problem znalezienia "czwartego", dającego większe gwarancje na osiągnięcie wyniku odpowiadającego możliwościom pozostałej "trójki".

Porównując formę i poziom naszej sztafety z aktualną formą wykazaną w Le Brassus przez inne zespoły, oraz uwzględniając fakt, że w Squaw Valley pierwsze cztery miejsca zajmą niewątpliwie ZSRR,Finlandia,Szwecja i Norwegia - można stwierdzić, że mamy realne szanse na zajęcie punktowanego miejsca. Na przestrzeni szeregu lat kandydatami do 5 i 6 miejsca na Igrzyskach Olimpijskich i Mistrzowstwach Świata były Włochy, Francja i Szwajcaria, z których obecnie Włochy winny zająć 5 miejsce. Na 6 natomiast miejsce kandydatem winna być Polska, która w Le Brassus pokonała zdecydowanie Francję i Szwajcarię, a przecież nie należy zapominać, że dla tych ostatnich zawody te były również eliminacją przed Igrzyskami.

Dane o przebiegu sztafety na poszczególnych zmianach pierwszych ośmiu zespołów

	I zmiana			II zmiana				III zmiana				IV zmiana				
	czas zaw.	mz	r	czas zaw.	mz	r	ms	czas zaw.	mz	r	ms	czas zaw.	mz	r	ms	czas sztaf.
1.Finlandia	39,44	2	0,1	39,24	3	-	1	38,27	4	0.8	2	37.26,2	1	-	1	2:35.01,2
2.Włochy	39,43	1	-	39,26	4	0,1	2	38,18	3	-	1	37.45,0	2	10,8	2	2:35.12,0
3.Polska	42,06	10	2.23	38,35	1	1.33	4	38,12	2	1.26	3	38,21,1	5	2.13,1	3	2:37,14,1
4.Szwecja	41,24	8	1,41	40,51	11	3,07	10	37,14	1	2,02	4	38.06,1	3	2.33,9	4	2:37.35,1
5.Włochy II	41,02	6	1.19	39,21	2	1.15	3	39,07	6	2.03	5	38.15,1	4	2.43,9	5	2:37.45,1
6.Szwajcaria	40,57	3	1.14	40,05	6	1,54	6	39,28	8	3.03	7	38.32,0	6	4.00,8	6	2:39.02,0
7.CSR	41,00	5	1.17	40,19	8	2.11	7	39,11	7	3.03	6	39.03,0	8	4.31,8	7	2:39.33,0
8.Francja	40,59	4	1.16	40,02	5	1.53	5	40,43	12	3.37	8	38.45,0	7	5.27,8	8	2:40.29,0

Legenda

mz - miejsce zawodnika na danej zmianie

r - różnica czasu zespołu od zespołu prowadzącego

ms - miejsce sztafety na danej zmianie

Poniższa tabela podaje wyniki kandydatów na punktowane miejsca z ważniejszych zawodów przeprowadzonych w ostatnich latach:

	Cortina 1956 14 zesp.	Lahti 1958 12 zesp.	Ramsau 1959 10 zesp.	Le Brassus 1960 15 zesp.
ZSRR	I 2.15,30	II 2.18,44	-	-
Finland.	II 2.16,31	III 2.19,23	-	I 2.35,01,2
Szwecja	III 2.17,42	I 2.18,15	-	IV 2.37,35,2
Norwegia	IV 2.21,16	IV 2.22,46	-	-
Włochy	V 2.23,28	V 2.23,03	III 2.14,32	II 2.35,12
Polska	IX 2.25,55	IX 2.28,42	I 2.13,42	III 2.37,14,1
Francja	VI 2.24,06	VI 2.25,46	II 2.14,27	VII 2.40,29
Szwajc.	VII 2.24,30	VII 2.27,23	IV 2.16,57	VI 2.39,02

Bieg na 15 km. płaski i do kombinacji rozegrany dnia poprzedniego na trasie sztafetowej przy udziale 79 uczestników wykazał, że dysponujemy dobrze przygotowaną trójką biegaczy, z których najlepszym jest J.Rysula. Bieg ten wykazał również chwiejną formę Jankowskiego i Rubisia, który na dodatek złamał nartę. Ponieważ wypadek ten Rubisiowi nie zdarzył się po raz pierwszy należałoby zastanowić się w ogóle nad ewentualną kandydaturą tego zawodnika do reprezentacyjnej sztafety. Na kilkanaście minut przed rozpoczęciem biegu zaczął padać dość gęsty śnieg, który zmusił zawodników i trenerów do przesmarowywania nart. Nie wszyscy jednak zdążyli nałożyć nowe smary /bo tylko o nałożeniu w takich warunkach mogła być mowa/ i ci z wcześniejszymi numerami startowymi jak Jankowski i częściowo Zelek, a przede wszystkim kombinatorzy Karpiel i Groń pobiegło na starych.

A oto miejsca i różnice czasowe jakie uzyskali nasi zawodnicy w stosunku do zwycięzcy biegu Fina Maentyranta:

II Rysula 0,8 sek, VII Mateja 1,39 min., XVIII Zelek 3.07 min., XXXIX Jankowski 6,00 min., LI Karpiel 10.04 min., LXVIII Groń 15.21 Rubiś nie ukończył biegu z powodu złamania narty.

W kombinacji klasycznej startowało 15 zawodników z Austrii, CSR, Finlandii, Polski, Szwajcarii, Szwecji i Włoch. Spośród nich do czołówki międzynarodowej można było zaliczyć jedynie B.Ericssona /Szwecja/ VII na Mistrz. Świata w Lahti oraz A.Leodoltera /Austria/, który na tych Mistrzowstwach uplasował się na XIII miejscu. Z Polaków dobrze wypadł J. Karpiel, który biegowo jest na bardzo dobrym poziomie /II m./, natomiast w skokach, zwłaszcza na dużej skoczni w Le Brassus słabszy /V m./.

W wypadku podciągnięcia się w skokach tego zawodnika /jak dotychczas pełnej formy jeszcze nie ma/ i tym samym poprawy noty do 213 - 15 punktów szanse jego na uzyskanie punktowanego miejsca wzrosną. W klasyfikacji ogólnej zajął III m. z notą 445,90 pkt. tuż za wymienionymi na wstępie zawodnikami. Franciszek Groń po doznanych kontuzjach w latach 1957-8 stracił refleks i skoczność i nie może jak dotychczas dojść do dawnej formy. Obecnie jest gorszy od Karpiela zarówno biegowo jak i na skoczni. W czasie treningów w Austrii cierpiał na czyraki, które w pewnym stopniu zahamowały jego przygotowania. W Le Brassus w kombinacji wypadł dość blado plasując się na IX pozycji. Dokładniejsze wyniki naszych kombinatorów oraz Ericssona i Leodoltera przedstawiają się następująco:

	s k o k i			b i e g			
	-m	dł.	nota	m	czas	nota	suma
1. Ericsson	1	78-79	228,5	7	68,30	229,5	458,00
2. Leodolt	2	77-80	217,5	5	67,03	234,6	452,10
3. Karpiel	5	77-75	206,5	2	65,42	239,4	445,90
4. Groń	9	67-73	189,0	13	70,59	220,7	409,70

Nasi dwaj kombinatorzy bralirrównież udział w otwartym konkursie skoków przeprowadzonym na skoczni La Chirurgienne o punkcie krytycznym 75 m. Udział swój traktowali raczej jako trening. Ostatecznie na 38 zawodników zajęli miejsca: XV Karpiel /skoki 69-71 nota 195 pkt./
XIX Groń /skoki 67-67 nota 186,5 pkt./

/Mieczysław Ozga/

Z działalności Komisji Sprzętu i Urządzeń Sportowych P.K.Ol.

Prezydium P.K.Ol. akceptując już na początku roku 1956 plan ostatecznych przygotowań olimpijskich do Melbourne, zainicjował jednocześnie plan długofalowego przygotowania sportowców polskich do Igrzysk 1960 roku w Rzymie, a przed dwoma laty podjęło podobną uchwałę w odniesieniu do XVIII Olimpiady 1964 roku - przypadającej w Tokio i Zimowej w Innsbruku.

Dalekosiężność skoordynowanych planów Komisji Sportowej P.K.Ol. Komisji Młodzieżowej P.K.Ol. - wymagała właściwej podbudowy i stworzenia zaplecza w postaci dostatecznej ilości i jakości sprzętu sportowego a nawet urządzeń.

Zadanie to powierzono Komisji Sprzętu i Urządzeń Sportowych P.K.Ol, powołanej w końcu 1958 roku pod przewodnictwem W-Prezesa Komitetu St. Glinki, w skład której kooptowano przedstawicieli najbardziej w tym zakresie zainteresowanych komórek jak: wytwórni rodzimego sprzętu sportowego, inwestycji sportowych GKKF, central handlowych importujących wyroby z zagranicy oraz Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

Trafność doboru komisji w takim układzie okazała się bardzo słuszną. Wstępne rozmowy z przedstawicielami Związków Sportowych pozwoliły komisji na zapoznanie się z zakresem wymaganego sprzętu, jego ilością i jakością. Nierzadkie przypadki żądania sprowadzenia za dewizy sprzętu wyczynowego, gdy tymczasem wytwórnie krajowe produkują sprzęt lepszy od zagranicznego, spotykały się ze zdecydowaną odprawą. Komisja, właśnie dzięki temu, że w skład jej wchodzą fachowcy, doskonale obeznani z jakością sprzętu krajowego i zagranicznego, aktualną sytuacją na rynku międzynarodowym, terminami i warunkami dostaw - mogła w takich przypadkach decydować o słuszności lub niesłuszności roszczeń. Jedynie w tych przypadkach, gdzie produkcja krajowa na razie nie nadąża za producentami zagranicznymi, głównie ze względu na brak odpowiednich surowców /np.: kajaki, łodzie wioślarskie, żeglarskie, broń itp./ nie tylko, że zlecenia swoje kierowała do central importowych, lecz pilnowała realizacji zamówienia i jego jakości,dokonując wespół z przedstawicielami zainteresowanych Związków jakościowego odbioru od producenta.

Dużo wysiłku komisja włożyła również w wyposażenie nowouruchomionych przez PKOl własnych Ośrodków Przygotowań Olimpijskich, zaopatrując je w najnowszy sprzęt i urządzenia sportowe, jaki nasi olimpijczycy spotkają w czasie najbliższej Olimpiady.

Szybkość powyższych akcji, noszących nierzadko charakter pogotowia, w niczym nie przesłoniła komisji jej zasadniczego zadania tj. wyekwipowania drużyny olimpijskiej w sprzęt, ubiory sportowe i reprezentacyjne. Jest od wielu dziesiątek lat przyjętym zwyczajem, że każda drużyna narodowa na Olimpiadzie wyróżnia się jednolitym ubiorem kobiet i mężczyzn tak w czasie defilad jak i występów na boiskach, bieżniach, planszach czy matach.

By sprostać temu zadaniu, komisja zapoznać się musi z każdorazowo występującymi warunkami atmosferycznymi miejsca Igrzysk, celem ustalenia niezbędnego dla danego klimatu - ubioru. Mniej jest np. zmartwienia z wyekwipowaniem, gdy Olimpiada odbywa się w Europie w miesiącach i warunkach zbliżonych do naszego klimatu. Gorzej było z Melbourne. Igrzyska te wypadły w okresie naszej zimy, tam w czasie lata, jednak bardzo kapryśnego, o wyjątkowo zmiennej aurze nawet w ciągu doby. Trafny dobór ubiorów sportowych i reprezentacyjnych był wynikiem wnikliwego przestudiowania danych meteorologicznych danego okresu, nadesłanych przez organizatorów.

Szczególnie starannie dobierać należy ubiory sportowe. Biorąc pod uwagę wielką częstotliwość startów /przedbiegi, eliminacje, repasaże itp./ i łatwość zbrudzenia skutkiem upadków czy deszczu, przy jednoczesnym zadaniu każdorazowego występu w kostiumie czystym - na ich wykonanie używać należy surowca odpornego, lecz jednocześnie nie barwiącego. Nierzadko przed zleceniem wykonania ubioru - laboratoria zakładowe i wytwórnie zajęte są wyprodukowaniem specjalnych materiałów, chociaż zakład pokonać musi duże trudności technologiczne. Mimo wielu, nieraz wręcz nieprawdopodobnych trudności w rozwiązaniach technicznych, komisja spotyka się z pełnym i życzliwym zrozumieniem, głównie z racji zainteresowania całego społeczeństwa cztero-letnim wydarzeniem, jakim jest Olimpiada.

Nad estetyką ekwipunku olimpijskiego czuwają plastycy, zapraszani przez komisję dla sharmonizowania ubiorów i doboru barw.

Na najbliższe, bo zaledwie za miesiąc przypadające VIII Zimowe Igrzyska Olimpijskie w Squaw Valley - P.K.Ol swoich olimpijczyków wyposaży jak następuje:

<u>biegacze:</u> kombinezon z białej popeliny, 2 pary butów biegowych, czapkę wełnianą, 2 p. rękawic, tyleż par pończoch, nauszniki; bieliznę jaegerowską /3 kompl./, dres wełniany, obuwie treningowe, sweter wełniany o barwach narodowych, ręcznik kąpielowy, torbę podróżną i emblematy; <u>sprzęt sportowy</u>: 3 pary nart biegowych Joervinena, 3 pary kijków, 3 pary wiązań Rottfels, 20 puszek smarów i jeden pokrowiec do nart.

<u>skoczkowie</u> - spodnie skokowe, buty skokowe, sweter skokowy, czapkę wełnianą, 3 p. skarpet, dres reprezentacyjny, obuwie treningowe, sweter o barwach narodowych, ręcznik kąpielowy, torbę podróżną i emblematy; <u>sprzęt sportowy</u>: po jednej parze nart: Kastle, Kurt Poppa oraz produkcji krajowej; 3 p. wiązań Graesviga, 20 puszek smarów do nart i jednego pokrowca do nart.

kombinatorzy klasyczni: podobnie jak biegacze i skoczkowie - mniej artykuły dublowane.

sprzęt sportowy: identyczny do biegaczy i skoczków jak wyżej.

łyżwiarstwo szybkie kobiet: komplet łyżew, popelinowy kombinezon łyżwiarski, reprezentacyjny dres wełniany, pantofle treningowe, 2 p. skarpet, sweter o barwach narodowych, ręcznik kąpielowy, torbę podróżną i emblematy;

sprzęt sportowy: 2 pary łyżew do jazdy szybkiej z butami.

Kierownictwo ekipy udającej się do Kalifornii ubrane będzie w strój reprezentacyjny, obejmujący: kurtkę granatową z podwójnej popeliny 3/4 długości na podpince, spodnie narciarskie, apreski, 2 koszule flanelowe, rękawice, szalik i czapkę wełnianą, 2 pary skarpet, 2 ręczniki frotée oraz 3 emblematy.

Zestaw ekwipunku sportowego i ubiorów reprezentacyjnych na letnie XVII Igrzyska Olimpijskie w Rzymie 1960 r. jest już ustalony. Podamy go w naszym biuletynie w odpowiednim czasie.

O przygotowaniach olimpijskich gimnastyków

Przygotowania polskich gimnastyków do XVII Olimpiady zaplanowano po dość gruntownej analizie występu naszej drużyny na Mistrzostwach Świata w Moskwie w 1958 r. Sezon 1958/59 postanowiono wykorzystać na usunięcie największych braków dotychczasowego szkolenia, a licząc się ze stałym wzrostem poziomu gimnastycznego na całym świecie, na dalsze podciągnięcie się w konkurencjach dostatecznie już opanowanych. Zarówno spotkania międzynarodowe rozgrywane w pierwszej połowie 1959 r. jak i Mistrzostwa Polski były egzaminem dotychczasowej pracy wyłącznie nad układami dowolnymi. Druga połowa tego roku miała być przeznaczona na opracowanie układów obowiązkowych oraz na ostateczny szlif układów dowolnych.

Doświadczenia ub. roku wykazały tylko częściowe zrealizowanie zaplanowanych zamierzeń. Można powiedzieć np., że dziewczęta nasze, z wyjątkiem Kotówny, nie zrobiły żadnego postępu w skokach, że mają ciągle jeszcze słabą akrobatykę, a w ćwiczeniach na równoważni styl nie odpowiada dzisiejszym wymaganiom. Wiele uwagi trzeba poświęcić jeszcze na lepsze opracowanie akompaniamentu muzycznego w ćw. wolnych. Mężczyźni

stanowią drużynę bardzo nierówną, o słabej odporności psychicznej, z niedostatecznie opanowanymi ćwiczeniami na poręczach oraz przestarzałym kierunkiem w ćw. wolnych. Ćwiczenia obowiązkowe obu drużyn są bardzo zaniedbane. Jakie są powody tych braków.

1/ Całkowite niemal przebudowanie ćwiczeń dowolnych, przeprowadzone po linii wysokich aspiracji dorównania, lub może nawet przewyższenia najlepszych gimnastyków świata, okazało się za trudne dla przeciętnie na ogół uzdolnionych naszych zawodników i zawodniczek. Okazało się na szeregu imprezach, że zawodnicy nie opanowali pewnie nowych układów. Wysoka amplituda wahań formy zawodników dochodząca do 4 pkt. w wieloboju świadczy o niedostatecznym przygotowaniu, z drugiej jednak strony, ze względu na otrzymywanie od czasu do czasu b. wysokich ocen, świadczy o znacznych możliwościach naszych zawodników.

2/ Ubytek trzeciego z kolei najlepszego polskiego gimnastyka, Jankowicza, który był motorem w drużynie i przykładem dyscypliny wewnętrznej, zawodnikiem, na którego zawsze można było liczyć, wpłynął bardzo ujemnie na samopoczucie męskiego zespołu.

3/ Dotychczas stosowane metody szkolenia nad usuwaniem podstawowych błędów okazały się nie zawsze dostateczne i nie we wszystkich konkurencjach pozwoliły osiągnąć pożądane rezultaty. Błędy podstawowego szkolenia okazały się silnie zakorzenione. Usunięcie ich wymaga specjalnych metod, różniących się od tych, jakie stosuje się w okresie przedstartowym. Częste starty nie pozwoliły zachować konsekwentnej linii metodycznej.

4/ Jesienna praca nad układami obowiązkowymi została całkowicie przekreślona wskutek tego, że kontrahenci spotkań międzynarodowych nie zgodzili się na rozgrywanie zawodów w pełnym programie olimpijskim, ograniczając się tylko do układów własnych. Dodatkowe spotkanie z reprezentacją Chińskiej Republiki Ludowej w Pekinie, połączone z długotrwałym pobytem w Chinach w innym klimacie i odrębnym środowisku, przyczyniło się do pewnych zachwiań fizycznych a zwłaszcza psychicznych i pogłębiło jeszcze luki wyszkoleniowe oraz zmusiło nas do przełożenia systematycznej pracy nad układami obowiązkowymi na jeszcze późniejszy termin.

Rozgrywane przez nas zawody międzynarodowe i obserwacje różnych innych imprez międzynarodowych podkreśliły jaskrawo braki, ale pozwoliły także zauważyć możliwości naszych zawodników. Ich sukcesy w poszczegól-

nych konkurencjach, rzadziej w wieloboju, zwycięstwa drużynowe w konkurencjach jeszcze niedawno określanych jako słabe, mogą napełniać optymizmem i otwierają perspektywy pewnych osiągnięć na Olimpiadzie. Zdobycie przez Kotównę tytułów mistrza Europy w wieloboju i w skoku, brązowego medalu na równoważni, pokonanie w konkurencji drużynowej w ćwiczeniach na drążku Finów, specjalistów w tej konkurencji, a jednocześnie wysokie wyniki Jokiela na tym przyrządzie, poziom ćwiczeń na koniu z łękami i na kółkach Symonowicza na Mistrzostwach Europy oraz szereg innych dobrych rezultatów pozwala przypuszczać, że nasze zawodniczki i zawodnicy mogą walczyć w Rzymie o dobre lokaty.

Wiemy, że na całym świecie trwają gorączkowe i staranne przygotowania do Olimpiady. Dlatego też sukcesy zależeć mogą tylko od dobrze zaplanowanej, sumiennej i mozolnej pracy całego zespołu. Wprawdzie liczyć można bardziej na sukcesy indywidualne, jednak wiemy, sukces indywidualny w gimnastyce zależy w znacznym stopniu od postawy całej drużyny.

Nigdy dotąd gimnastycy polscy nie byli otaczani tak troskliwą opieką Polskiego Komitetu Olimpijskiego i nie mieli tak dobrych warunków do przygotowania się do igrzysk. Intensywna praca nad usunięciem braków i nad wyrównaniem poziomu całej drużyny może przynieść dobre rezultaty. Udział naszych reprezentantów w paru turniejach międzynarodowych w spotkaniach międzynarodowych z silnymi przeciwnikami w pierwszym półroczu 1960 r. pozwoli na możliwie obiektywną ocenę naszych możliwości na Olimpiadzie.

Zb. Noskiewicz

SPRAWY KOMISJI MŁODZIEŻOWEJ

Akcja zdobywania II kółka olimpijskiego w 1960 r.

Zapoczątkowana przez PKOl w roku 1956 akcja kółek olimpijskich rokrocznie nabiera coraz lepszych form. Proces rozwojowy akcji zdobywania kółek olimpijskich ustawicznie dojrzewa, coraz bardziej wnika w normalny rytm pracy naszych sportowych organizacji. Dzięki tej akcji w wielu Związkach Sportowych dostrzeżono wartość i znaczenie pracy z młodzieżą.

O ile w roku 1956 i 57 mieliśmy 1700 zdobywców I kółka olim. o tyle w roku 1959, przy podjęciu drugiego "rzutu" tej akcji, mamy już ca 5.000 I kółek. Wzrasta więc zainteresowanie tą akcją wśród młodzieży, działaczy sportowych, kadry instruktorskiej. Stwierdza się lepsze wykonanie zadań tak w zakresie prac organizacyjnych jak i szkoleniowych.

Realizując długofalowe przygotowania olimpijskie, w roku 1960 planuje się zdobywanie drugiego kółka olimpijskiego. W odróżnieniu od roku 1958 przewiduje się objęcie tą akcją wszystkie sporty olimpijskie /w roku 1958 akcją II kółka objęto zaledwie 6 dyscyplin sportowych: lekka atletyka, piłka nożna, piłka koszykowa, gimnastyka, boks i pływanie/. Ze względu na charakter propagandowy całej akcji zdobywania kółek olimpijskich postanowiono, że regulaminy na II kółko w poszczególnych dyscyplinach sportu, prócz momentów szkoleniowych, będą nadal uwzględniać czynnik propagandowy. W wielu wypadkach minima na II kółko olimpijskie mają na celu zwrócenie uwagi na niektóre słabsze od innych konkurencje jak np.: w pływaniu konk. klasyczne, w kolarstwie konk. torowe. Kontynuowana akcja kółek nie ma więc na względzie tylko czynnika olimpijskiego, ale także spełnia rolę pośrednią w propagowaniu mniej atrakcyjnych sportów i podnoszenie poziomu sportowego słabiej rozwiniętych konkurencji.

Przewidywany szeroki zasięg akcji zdobywania II kółka, jak również stworzenie odpowiednich warunków pracy dla posiadaczy II kółka, aby rzeczywiście podnosili oni systematycznie swoje umiejętności sportowe, wymaga odpowiedniego ustawienia całej pracy organizacyjnej i szkoleniowej.

I. Założenia regulaminowe na rok 1960 obejmują:

a/ podwyższenie wieku w poszczególnych dyscyplinach sportowych średnio o jeden rok,

b/ normy ulegają odpowiedniemu zaostrzeniu, wynikającemu z ogólnych założeń długofalowych przygotowań olimpijskich. Podstawową tezą dla ustalenia norm jest konieczność posiadania w każdej dyscyplinie sportu dostatecznej ilości młodych sportowców, możliwych do objęcia kontrolowanym szkoleniem, z perspektywą stopniowej selekcji w latach następnych. Praktycznie, ilość zdobywców II kółka w 1960 roku w każdej dyscyplinie sportowej winna wynieść w zasadzie około 50% zdobywców I kółka z 1959 roku,

c/ normy na II kółko zdobywać można tylko na określonych imprezach centralnych i wojewódzkich,

d/ dla dyscyplin zespołowych postuluje się wprowadzenie selekcji indywidualnej przez odpowiednio opracowane sprawdziany,

e/ zdobywcy norm na drugie kółko olimpijskie otrzymują bezpłatnie legitymację wraz z odznaką i emblematem.

II. Założenia szkoleniowe przewidują:

a/ zdobycie około 3.000 II kółek przez młodzież przeciętnie do lat 20,

b/ prócz normalnej pracy szkoleniowej w klubach sportowych czy ośrodkach, prowadzenie również szkolenia zdobywców II kółka na obozach letnich i zimowych, finansowanych przez związki sportowe przy częściowej pomocy P.K.Ol.

c/ udział zdobywców kółek w imprezach organizowanych przez szkoły, kluby sportowe, związki sportowe itp.

Cała akcja zdobywania II kółka olimpijskiego winna być jednym z podstawowych odcinków działalności Polskich i Okręgowych Związków Sportowych przy ścisłej współpracy z Komisją młodzieżową PKOl i Komisjami Współpracy z PKOl przy WKKF-ch.

Aby akcja ta dała odpowiednie wyniki nie można ograniczyć się do formalnego rejestrowania zdobywców kółek, przeprowadzania zawodów, propagandy itp., a trzeba dotrzeć do posiadacza kółka i otoczyć go odpowidnią opieką. Dlatego istnieje potrzeba uaktywnienia Komisji młodzieżowych Związków lub też w razie ich braku wytypowania osób, które zajmować się będą wyłącznie akcją kółek.

Przy okazji omawiania tego zagadnienia słusznym będzie zwrócić pewną uwagę na podstawowe formy pracy Komisji czy osób upoważnionych do pracy z "kółkowiczami" w Związku.

A. Na szczeblu centralnym:

a/ kontrola i pomoc dla Okręgowych Związków Sportowych, które powinny bezpośrednio docierać i opiekować się zdobywcami kółek.

b/ organizowanie obozów dla zdobywców kółek, na których obok normalnej pracy treningowej, zawodnicy otrzymują wytyczne do dalszego treningu w klubie. Programy tych obozów winny być w miarę potrzeb oparte na daleko idącej wszechstronności ćwiczeń fizycznych i specjalistycznych.

c/ opracowanie materiałów szkoleniowych ogólnych oraz w miarę możliwości indywidualnych planów dla zawodników, co do których istnieje już pewne rozeznanie, robionych w ścisłym porozumieniu z trenerem bezpośrednim,

d/ organizowanie kursokonferencji szkoleniowych dla kadry pracującej z kółkowiczami. Wskazane jest aby kursokonferencje takie odbywały się przy obozach dla posiadaczy kółek i koncentrowały się na dwóch zasadniczych sprawach. Pierwsza - to uzupełnienie wiadomości kadry trenersko-instruktorskiej, a druga - nastawienie do pracy ze ściśle określonymi zawodnikami,

e/ przeprowadzenie konsultacji szkoleniowych z kadrą pracującą z kółkowiczami przez trenerów pracujących w Polskim Związku Sportowym w czasie ich wyjazdów w teren.

f/ obserwowanie bezpośrednie rozwoju i postępów poszczególnych zawodników,

g/ w miarę możliwości zaopatrywanie w sprzęt sportowy, którego nie są w stanie zabezpieczyć kluby i władze okręgowe,

h/ systematyczne omawianie na zebraniach Zarządów Polskich Związków Sportowych spraw młodzieżowych, zwłaszcza akcji zdobywania kółek i opieki nad kółkowiczami,

i/ zaprowadzenie dokładnej ewidencji postępów sportowych zdobywców kółek. Chodzi tu przede wszystkim o najzdolniejsze jednostki posiadające.

<u>B. Na szczeblu okręgu:</u>

a/ zbadanie warunków pracy wyszkoleniowej kółkowiczów i stworzenie im lepszych warunków /boiska, sprzęt, urządzenia itp./,

b/ w miarę możliwości organizowanie wspólnych treningów dla zdobywców II kółka w miejscu ich zamieszkania z zabezpieczeniem najlepszych trenerów,

c/ bezpośrednie kontrolowanie pracy kółkowiczów i kadry instruktorskiej w klubach. Wskazane jest również zobowiązanie instruktorów do sporządzania planów szkoleniowych i zaprowadzenia ewidencji wyników i postępów poszczególnych zdobywców kółek,

d/ ułożenie kalendarza sportowego dla kółkowiczów w oparciu o założenia szkoleniowe,

e/ dopilnowanie przeprowadzenia systematycznych badań lekarskich przez Woj. Poradnie Sportowo-Lekarskie lub też przez lekarzy specjalistów do tego upoważnionych,

f/ bezpośrednie informowanie Zarządu Głównego Związku o pracy organizacyjnej i szkoleniowej w zakresie akcji zdobywania II kółka olimpijskiego na swoim terenie,

Podane wyżej formy pracy nie wyczerpują jeszcze całości sprawy, zależą one przede wszystkim od aktywu i kadry instruktorskiej, którzy prowadzić będą całą akcję oraz od specyfiki sdanego Związku czy województwa. Dlatego też formy te winny być uzupełnione bądź zastąpione innymi. Trzeba mieć jednak zawsze na uwadze, że cała ta praca musi być skoncentrowana przede wszystkim na odcinku odpowiedniego przygotowania zdobywców kółek do podnoszenia swoich wyników sportowych. Praca ta musi uwzględniać ponadto potrzeby wychowawcze młodzieży. Pamiętajmy, że akcja zdobywania kółek olimpijskich to również akcja wychowawcza młodzieży. Kółka olimpijskie może zdobywać tylko młodzież nie zaniedbująca się w nauce, zdyscyplinowana i posiadająca pozytywną opinię w domu, w pracy, w szkole itp.

Stąd też na aktywie i instruktorach spoczywa poważny obowiązek przestrzegania tych zasad i pozytywnego oddziaływania na młodzież, z którą pracują.

W całej akcji zdobywania II kółka,Komisja Młodzieżowa PKOl w miarę możliwości będzie starać się zapewnić pomoc organizacyjną, szkoleniową i finansową. Pomoc ta zależna będzie również od faktycznych potrzeb, form i zakresu pracy danego Związku Sportowego.

/mgr Władysław Trybus/

Regulamin zdobywania
II kółka olimpijskiego na Igrzyska Olimpijskie w roku 1964

1. Cel W roku 1960 Polski Komitet Olimpijski, przy ścisłej współpracy z poszczególnymi Związkami Sportowymi, kontynuuje długofalowe przygotowania młodzieży do startu w Igrzyskach Olimpijskich 1964 roku. Akcja ma na celu propagowanie idei olimpijskiej, zwiększenie zaś zainteresowania młodzieży w systematycznym uprawianiu sportu. Ma również zadanie wyłonienia bardziej uzdolnionej młodzieży w olimpijskich dyscyplinach sportu i otoczenia jej opieką szkoleniową.

2. Warunki W roku 1960 młodzież zdobywa II kółko olimpijskie na podstawie ogólnego regulaminu i zgodnie z wymogami określonymi w poszczególnych regulaminach każdej z dyscyplin sportu

włączonej do akcji kółek olimpijskich. Oprócz spełnienia warunków technicznych, o przyznaniu II kółka decydować będzie postawa moralna zawodnika. Zdobywca kółka olimpijskiego winien być wzorem sportowej postawy, pilności w treningu, winien pomagać młodszym kolegom w akcji, klubie czy szkole. Otrzymanie II kółka nie jest uwarunkowane posiadaniem I kółka z 1959 roku.

3. Uczestnictwo

W akcji II kółka olimpijskiego w roku 1960 obejmuje się następujące dyscypliny olimpijskie sportu:

1. Boks	9. Lekka - Atletyka	17. Piłka ręczna
2. Gimnastyka	10. Łyżwiarstwo figur.	18. Podnoszenie cięż.
3. Hokej na lodzie	11. " szybkie	19. Siatkówka m.
4. " na trawie	12. Łucznictwo	20. Strzelectwo kul.
5. Jeździectwo	13. Narciarstwo	21. Szermierka
6. Kajakarstwo	14. Pływanie, skoki do wody	22. Saneczkarstwo
7. Kolarstwo tor. i szos.	15. Pięciobój nowocz.	23. Wioślarstwo
8. Koszykówka m.	16. Piłka nożna	24. Zapasy
		25. Żeglarstwo

4. Kierownictwo

Kierownictwo akcji zdobywania kółek olimpijskich sprawuje Komisja Młodzieżowa Polskiego Komitetu Olimpijskiego, zaś na terenie każdego województwa Komisje Współpracy z P.K.Ol. Realizacji akcji w sposób bezpośredni zajmują się Związki Sportowe i ich terenowe organizacje.

5. Nagrody

Każdy zawodnik, który spełnił warunki regulaminu otrzymuje bezpłatnie od P.K.Ol. metalowy znaczek, emblemat i legitymację II kółka olimpijskiego. Zawodnik ma prawo do noszenia znaczka w sposób widoczny, posługiwania się legitymacją kółka, noszenia emblematu II kółka, na dresach, torbach sportowych itp.

Dla trenerów i działaczy P.K.Ol. przewiduje również pewne wyróżnienia.

6. Ewidencje

Ewidencję zdobywców II kółka olimpijskiego prowadzi Komisja Młodzieżowa P.K.Ol. na podstawie odpowiednich odcinków legitymacji. Taką samą ewidencję prowadzą związki sportowe oraz komisje Współpracy z P.K.Ol, działające przy Wojewódzkich

Komitetach Kultury Fizycznej. P.K.Ol. ogłaszać będzie listy zdobywców i inne materiały dotyczące akcji w Biuletynie Informacyjnym P.K.Ol. w odstępach kilkutygodniowych. Związki ogłaszać będą materiały własne w biuletynach, czy komunikatach Związku.

Komisja Młodzieżowa
Polskiego Komitetu Olimpijskiego

Warszawa, styczeń 1960 r.

Zasady ewidencji i nadawania II kółka olimpijskiego w roku 1960

Komisja Młodzieżowa P.K.Ol. ustala następujące zasady ewidencji i nadawania II kółka olimpijskiego:

1. Kółka nadają tylko Wojewódzkie Komisje Współpracy z P.K.Ol. przy Wojewódzkich Komitetach Kultury Fizycznej.
2. W wyjątkowych, uzasadnionych wypadkach, P.K.Ol. może wyrazić zgodę na nadawanie II kółka przez Związki centralne na podstawie osobnych, szczegółowych uzgodnień.
3. Zawodnicy otrzymują II kółko w województwach, w których zamieszkują. Przestrzegać należy zasadę przyznawania II kółka tylko jednokrotnie.
4. O nadawanie II kółka występują każdorazowo Okręgowe Związki Sportowe do Woj. Komisji Współpracy z P.K.Ol., podając dane potrzebne do wypełnienia legitymacji.
5. Kartoteki zdobywców II kółka prowadzą:
   - Komisja Młodzieżowa P.K.Ol.
   - Wojewódzkie Komisje Współpracy z P.K.Ol.
   - Związki Sportowe /Okręgi lub centralnie/
6. Znaczki, emblematy i podpisane przez P.K.Ol. legitymacje zostają przekazane do Wojewódzkich Komisji Współpracy z P.K.Ol. wg konkretnych zapotrzebowań.
7. Komisja Młodzieżowa zaleca, aby wręczanie odznak II kółka odbywało się w sposób uroczysty, najlepiej zaraz na zawodach, na których zawodnik spełnił warunki, lub na innych, specjalnych uroczystościach. Wszystkie zainteresowane organizacje winny dołożyć starań, aby akcja

Wszystkie zainteresowane organizacje winny dołożyć starań, aby akcja miała możliwie najlepsze zabezpieczenie od strony propagandowej.

Komisja Młodzieżowa P.K.Ol.

Warszawa, styczeń 1960 r.

K o m u n i k a t
Komisji Młodzieżowej P.K.Ol.

Wobec konieczności zakończenia akcji zdobywania I kółka olimpijskiego, ustala się, że do dnia 15 lutego należy zakończyć załatwianie zaległych wniosków o nadanie I kółka olimpijskiego. Dotyczy to również koszykówki, przeprowadzającej obecnie sprawdziany indywidualne. Po tym terminie, wniosków nadania I kółka olimpijskiego za rok 1959 nie będzie się rozpatrywać. Wyjątkowo dla hokeja na lodzie I kółko olimpijskie może być nadane do końca br.

X X
X

Zawiadamiamy zainteresowanych, że najpóźniej do dnia 15 lutego opublikujemy szczegółowe regulaminy zdobywania II kółka olimpijskiego poszczególnych dyscyplin sportu.

Znaczki, emblematy i legitymacje będą dostarczone Komisjom Współpracy w pierwszych dniach lutego.

Opóźnienie publikacji regulaminów spowodowane jest nie przygotowaniem przez kilka związków regulaminów swych dyscyplin sportu w ustalonym czasie.

Komisja Młodzieżowa P.K.Ol.

LISTA Nr 11

Zdobywców I kółka olimpijskiego na Igrzyska 1964 r.*/

B o k s

Katowice x/

1.	Baczewski Edwin	1942	KS Concordia Knurów	II-gie m.	średnia
2.	Bienioszek Jan	1942	KS Śląsk Świętochł.	I-sze m.	piórkowa
3.	Budzioch Emil	1942	Sparta Bielsko	II-gie m.	lekko-półśred.
4.	Cizio Henryk	1942	KS Concordia Knurów	II-gie m.	lekko-średnia
5.	Duda Leszek	1942	RKS Zagłębie Dąbr. Górn.	II-gie m.	lekko-półśr.
6.	Górnisiewicz Stanisław	1943	KS Concordia Knurów	II-gie m.	półśrednia
7.	Hejek Rudolf	1943	Sparta Bielsko	I-sze m.	lekka
8.	Karbowniczek Zdz.	1942	KS Kolejarz Sosnowiec	II-gie m.	lekko-średnia
9.	Kosytorz Horst	1942	ŁTS Łabędy	II-gie m.	półśrednia
10.	Malaka Eryk	1943	KS Śląsk Świętochł.	II-gie m.	musza
11.	Migdał Piotr	1942	KS Kolejarz Sosnow.	II-gie m.	piórkowa
12.	Pluta Józef	1942	KS Slavia Rua Sl.	I-sze m.	półśrednia
13.	Stosz Joachim	1943	ŁTS Łabędy	II-gie m.	kogucia
14.	Szary Jerzy	1942	KS Śląsk Świętochł.	I-sze m.	lekko-półśred.
15.	Szlosarek Manfred	1942	KS Bobrek Karb.	II-gie m.	lekka
16.	Zgoda Leon	1942	Górnik 20 Katowice	I-sze m.	kogucia

x/ Za wyniki w specjalnym turnieju na zdobywanie I kółka olimp.

Warszawa

1.	Babańczyk Stefan	1941	RKS "Skra" Warszawa	Mistrz.	W-wy	w.śred.
2.	Bażan Waldemar	1941	RKS "Drukarz" "	"	"	w.lekka
3.	Chojnacki Kazimierz	1941	RKS " "	"	"	w.piórkowa
4.	Fortuna Zbigniew	1941	KS "Warsovia" "	"	"	w.lp. średnia
5.	Kuliński Jacek	1943	WKS "Gwardia" "	"	"	w.p. średnia
6.	Mizerski Maciej	1942	WKS "Legia" "	"	"	w.p. ciężka
7.	Olejniczak Stanisław	1943	WKS "Gwardia" "	"	"	w.musza
8.	Graniszewski Tadeusz	1943	KS "Podlasie" Siedlce	"	"	w.papierowa
9.	Pełka Stanisław	1941	RKS "Skra" Warszawa	"	"	w.nie podana
10.	Ptak Czesław	1942	RKS " "	"	"	w.l. średnia

*/ Z materiałów nadesłanych do 15.I.60 r. do PKOl.

G i m n a s t y k a

K i e l c e

1.	Podstolska Maria	1943	MKS Orlęta Radom	kl.młodz.	34.60 pkt

K r a k ó w

1.	Brzoza Zofia	1946	TS Wisła	kl.III	54.70 pkt

P o z n a ń

1.	Błaszczak Maria	1941	MKS 2 Poznań	I kl.	80,00 pkt
2.	Bojanka Grażyna	1947	Ogniwo Poznań	kl.młodz.	34.35 pkt
3.	Cierniocli Jan	1941	Lech Poznań	kl.II	50.55 pkt
4.	Dratwa Włodzimierz	1943	Ogniwo Poznań	kl.II	52.00 pkt
5.	Kitzmann Maria	1941	Warta Poznań	kl.II	49.25 pkt
6.	Norek Jerzy	1942	Lech Poznań	kl.II	50.65 pkt
7.	Pawelczak Bożena	1942	Warta Poznań	kl.I	80.15 pkt
8.	Rząsa Wanda	1946	MKS 2 Poznań	kl.III	54.30 pkt
9.	Wojciechowska Bożena	1943	Ogniwo Poznań	kl.II	52.40 pkt

H o k e j n a t r a w i e x/

G d a ń s k

1.	Jóźwiak Ryszard	1941	Lechia Gdańsk
2.	Laskowski Jerzy	1941	" "
3.	Paszkowski Waldemar	1942	" "

K a t o w i c e

1.	Bartodziej Bogumił	1944	KS Siemianowiczanka
2.	Białek Ryszard	1941	Piast Gliwice
3.	Choroba Marian	1942	KS Siemianowiczanka
4.	Dynda Ryszard	1941	Piast Gliwice
5.	Hain Klaudiusz	1944	KS Siemianowiczanka
6.	Janta Antoni	1943	KS "
7.	Jakubowski Henryk	1941	Piast Cieszyn
8.	Jarek Norbert	1943	KS Siemianowiczanka
9.	Krawczyk Wacław	1942	Piast Gliwice
10.	Kuzia Marian	1943	KS Siemianowiczanka
11.	Micał Jan	1941	Piast Gliwice
12.	Lachowicz Ignacy	1943	Piast Cieszyn
13.	Migdał Józef	1942	" "
14.	Niedzialka Mieczysław	1941	Piast Gliwice
15.	Osyra Henryk	1944	KS Siemianowiczahka
16.	Pawłowski Tadeusz	1941	KS Stal Sosnowiec
17.	Polak Joachim	1942	KS Siemianowiczanka
18.	Richnajd Zygmunt	1941	Piast Cieszyn
19.	Rzyczny Piotr	1943	KS Siemianowiczanka
20.	Troszka Gerard Henryk	1941	KS "
21.	Wagenlander Piotr	1941	Piast Gliwice

P o z n a ń

1.	Dereziński Bogdan	1942	LKS Rogowo
2.	Grabarek Jerzy	1942	" "
3.	Jabłoński Bogdan	1943	" "
4.	Karmowski Antoni	1941	" "
5.	Pilarski Jerzy	1941	" "

W a r s z a w a

1.	Krzywinia Wiesław	1942	Rzemieślnik Warszawa
2.	Krzywinia Jerzy	1944	" "

x/ I kółko przyznano na podstawie wyników sezonu 1959 r. wg wniosków P.Zw.H. na Trawie.

K a j a k a r s t w o

O p o l e

1.	Demkowicz Jerzy	1941	LPŻ Opole	500 m na K-1 II miejsce
				3000 m na K-2 III "
2.	Gnach Henryk	1941	Olimpia Głuchoł.	500 m na K-1 I "
				500 m na K-2 III "
3.	Grunwald Piotr	1941	Kolejarz - Opole	500 m na K-2 I "
4.	Kuśnierz Jerzy	1942	LPŻ Opole	500 m na K-1 I "
				500 m na K-1 II "
5.	Kutny Adam	1943	Kolejarz Opole	500 m na K-2 II "
6.	Mielnik Czesław	1941	" "	500 m na K-2 II "
7.	Piechowicz Stanisław	1941	Olimpia Głuchoł.	500 m na K-1 III "
				500 m na K-2 III "
8.	Piotrowiak Władysław	1941	LPŻ Racibórz	3000 m na K-2 II "
				500 m na K-1 III "
9.	Rowiński Zdzisław	1941	Olimpia Głuchoł.	500 m na K-2 III "
10.	Sikora Franciszek	1941	" "	3000 m na K-2 I "
11.	Sikora Franciszek	1941	" "	500 m na K-1 II "
12.	Skrzetuski Jerzy	1942	Kolejarz Opole	500 m na K-2 I "

W a r s z a w a

1.	Daniszewska Małgorzata	1941	TKS "Syrena"	4 m K-2 500 m
				1 3 m K-1 500 m
2.	Reczek Olgierd	1944	MKS	3 m K-4 500 m
				1 5 m K-2 500 m

K o s z y k ó w k a x/

K i e l c e

1.	Bubel Włodzimierz	1940	KS Tęcza - Kielce
2.	Brzozowski Stefan	1941	MKS Kielce
3.	Glibowski Jerzy	1944	MKS Starachowice
4.	Guzera Roman	1942	" "
5.	Jop Daniel	1943	" "

6.	Kisielewicz Aleksander	1941	MKS Starachowice
7.	Kosmala Ryszard	1942	MKS - Kielce
8.	Krawczyński Grzegorz	1942	MKS Starachowice
9.	Kwaśniewski Piotr	1941	MKS "
10.	Marcinkowski Grzegorz	1941	KS Tęcza - Kielce
11.	Mikołajczyk Marek	1941	MKS Starachowice
12.	Mozer Wacław	1941	MKS - Kielce
13.	Popiołek Witold	1942	MKS Starachowice
14.	Remiszewski Janusz	1942	KS Tęcza - Kielce
15.	Solarski Jan	1942	MKS Starachowice
16.	Sroczyński Dariusz	1941	MKS "
17.	Śledź Jerzy	1942	MKS "
18.	Tomaszewski Jan	1941	MKS - Kielce
19.	Wazia Cezariusz	1943	MKS Starachowice
20.	Wdowicz Andrzej	1942	MKS - Kielce
21.	Zychowicz Janusz	1943	MKS Starachowice

x/ Przyznano na podstawie sprawdzianów indywidualnych.

K o s z y k ó w k a x/

W a r s z a w a

1.	Bachan Zbigniew	1943	KS Polonia
2.	Bartkiewicz Bogdan	1940	" "
3.	Borewicz Piotr	1944	MDK
4.	Bernakiewicz Andrzej	1942	AZS - AWF
5.	Bajer Witold	1944	MKS
6.	Curzytek Mieczysław	1942	Sarmata
7.	Dyląg Ryszard	1941	AZS W-wa
8.	Dobrowolski Jacek	1944	MKS
9.	Ernst Krzysztof	1940	AZS W-wa
10.	Gryc Tadeusz	1944	MKS Pałac
11.	Holnicki Andrzej	1943	" "
12.	Herbich Jerzy	1944	MDK
13.	Jezierski Tomasz	1942	"
14.	Jastrzębski Andrzej	1940	PZ Głuch.
15.	Kobyliński Janusz	1943	KS Polonia
16.	Kulka Jan	1942	Legia
17.	Kaczmarczyk Tadeusz	1943	"
18.	Kuczerawy Waldemar	1942	AZS W-wa
19.	Kunkel Gerard	1945	" "
20.	Kraskiewicz Grzegorz	1944	" "
21.	Klimaszewski Bronisław	1943	" "
22.	Karwowski Andrzej	1940	" "
23.	Kowalczyk Wojciech	1941	" "
24.	Kwiatkowski Jan	1942	" "
25.	Kurek Andrzej	1941	AZS - AWF
26.	Kuczyński Mieczysław	1943	MKS
27.	Kluczyk Janusz	1941	Drukarz
28.	Latoszek Waldemar	1940	KS Polonia
29.	Lissowski Andrzej	1940	" "
30.	Lewandowski Stefan	1942	MDK
31.	Malesa Krzysztof	1940	KS Polonia
32.	Morawski Andrzej	1943	Legia

33.	Milej Jerzy	1943	AZS W-wa
34.	Mioduski Stanisław	1943	" "
35.	Michalak Jan	1942	" "
36.	Michalak Stanisław	1942	" "
37.	Mikas Piotr	1943	MKS Pałac
38.	Matusewicz Jan	1940	AZS - AWF
39.	Matysiak Adam	1943	MKS
40.	Nowak Tadeusz	1943	KS Polonia
41.	Olchowski Witold	1942	" "
42.	Ochociński Waldemar	1943	Legia
43.	Olejnik Tadeusz	1943	"
44.	Olasek Maciej	1941	AZS W-wa
45.	Okuszko Janusz	1940	" "
46.	Oliński Jacek	1943	MDK
47.	Orliński Krzysztof	1943	MKS
48.	Ostrowski Piotr	1944	MKS Pałac
49.	Perepeczko Marek	1942	Legia
50.	Palęcki Lesław	1942	AZS W-wa
51.	Pawłowski Jacek	1943	" "
52.	Popielas Maciej	1940	Sarmata
53.	Pruszyński Wacław	1942	MKS Pałac
54.	Pudełek Zygmunt	1941	" "
55.	Ploch Waldemar	1943	MDK
56.	Perka Andrzej	1941	AZS - AWF
57.	Pluta Tadeusz	1942	MKS
58.	Piekut Jerzy	1941	Drukarz
59.	Runowiecki Michał	1941	KS Polonia
60.	Ronikiet Aleksander	1942	AZS W-wa
61.	Roguski Krzysztof	1943	MKS Pałac
62.	Raczyński Zygmunt	1941	AZS - AWF
63.	Rolnik Tadeusz	1943	MKS
64.	Szydłowski Piotr	1943	KS Polonia
65.	Samborski Jacek	1940	" "
66.	Suski Tadeusz	1942	Legia
67.	Stein Jerzy	1942	AZS W-wa
68.	Staszewski Andrzej	1941	Sarmata
69.	Stelmachow Jerzy	1941	"
70.	Syrowiński Piotr	1942	MKS Pałac
71.	Simla Lech	1944	MDK
72.	Szynklewicz Grzegorz	1943	"
73.	Trams Włodzimierz	1944	Legia
74.	Tomaszewski Wojciech	1943	"
75.	Trybułowski Zygmunt	1941	Sarmata
76.	Tomaszewski Wojciech	1943	MKS Pałac
77.	Urbański Leszek	1943	KS Polonia
78.	Wołoszyn Andrzej	1943	Sarmata
79.	Widerowski Karol	1942	MKS Pałac
80.	Wojcieszko Jerzy	1942	" "
81.	Wąchocki Adam	1942	MDK
82.	Wyczyński Maciej	1946	MKS
83.	Werczyński Mirosław	1942	MKS Pałac
84.	Zbróg Mieczysław	1941	Legia
85.	Zielonka Tadeusz	1942	AZS W-wa
86.	Zawistowski Janusz	1943	Polonia
87.	Zawadzki Wojciech	1940	AZS - AWF
88.	Żurawski Zygmunt	1942	Drukarz

x/ I kółko przyznano na podstawie pozytywnych wyników indywidualnych sprawdzianów.

L e k k a - A t l e t y k a

B i a ł y s t o k

1.	Artemiuk Teodor	1943	LZS Bielsk Podl.	dysk 1 kg 42,61
2.	Borkowski Jerzy	1944	MKS Łapy	90 m p.pł. 16,1
3.	Buczyłowska Ryta	1944	LZS Augustów	100 m 13,3
4.	Bućko Zbigniew	1943	MKS Juvenia	skok w dal 5,80
5.	Chmielewski Władysław	1944	MKS Łapy	1000 m 2.56,0
6.	Ciunel Ludmiła	1944	Jagiellonia	500 m 1.34,4
7.	Dudko Antoni	1943	Włókniarz	tyczka 2.60
8.	Dyakowski Marian	1943	MKS Juvenia	90 m p.pł. 15,2
9.	Frączyk Barbara	1943	LZS Białystok	oszczep 28,11
10.	Gardocki Bronisław	1942	LZS Łomża	oszczep 800 g 46,21
11.	Grochowski Czesław	1943	MKS Łapy	dysk 1 kg 43,90
12.	Gromska Danuta	1943	MKS Augustów	60 m p.pł. 11,5
13.	Kamiński Józef	1943	MKS Łapy	oszczep 600 g 46,15
14.	Koniuszek Stanisław	1943	Mazur Ełk	tyczka 2.80
15.	Klukowska Alicja	1943	MKS Augustów	500 m 1.34,3
16.	Kołodziejska Elżbieta	1943	MKS Łomża	500 m 1.32,0
17.	Konopko Halina	1943	LZS "	100 m 13,6
18.	Kruk Eugeniusz	1942	MKS Łapy	200 m p.pł. 29,3
19.	Kucharski Lech	1943	L.O. Grajewo	skok wzwyż 1.56
20.	Kulesza Marian	1944	MKS Łapy	oszczep 600 g 40,50
21.	Laskowski Stefan	1943	nie zrzeszony	dysk 1 kg 41,92
22.	Łempicki Marian	1943	MKS Juvenia	oszczep 600 g 46,05
23.	Łapiński Antoni	1944	MKS Łapy	tyczka 2.40
24.	Lozowski Andrzej	1942	MKS Juvenia	kula 5 kg 13,60
25.	Martyniuk Mikołaj	1943	LZS Bielsk Podl.	dysk 1 kg 41,04
26.	Milewski Henryk	1942	MKS Suwałki	kula 5 kg 15,23
27.	Milewski Ryszard	1943	MKS Juvenia	dysk 1 kg 40,10
28.	Mozolewska Halina	1944	" "	500 m 1.27,7
29.	Musiał Jerzy	1943	Jagiellonia	tyczka 2.60
30.	Nieczyporuk Michał	1942	MKS Juvenia	tyczka 2.90
31.	Ołdak Kazimierz	1943	LZS Białystok	oszczep 800 g 46,20
32.	Orzechowski Kazimierz	1942	MKS Łomża	100 m 11,5
33.	Pietraszkiewicz Irena	1945	AZS	500 m 1.26,4
34.	Pogroszewska Danuta	1943	MKS Łomża	dysk 27,65
35.	Pogorzelski Eugeniusz	1942	LZS Dębrowe	1500 m 4.27,0
36.	Polit Bogdan	1942	MKS Juvenia	skok wzwyż 1.65
37.	Popowski Krzysztof	1944	MKS Suwałki	dysk 1 kg 38,43
38.	Prokuda Leopold	1942	LZS Ełk	800 m 2.05,6
39.	Raszko Antoni	1942	MKS Suwałki	kula 5 kg 13,36
40.	Rogowski Lech	1942	MKS Juvenia	tyczka 3.12
41.	Sokołowski Józef	1942	LZS Suwałki	200 m 24,1
42.	Szmitko Janina	1943	LZS Łomża	100 m 13,7
43.	Szatkowski Józef	1944	MKS Łapy	dysk 1 kg 43,11
44.	Szypluk Bogdan	1942	MKS Juvenia	skok w dal 6.07
45.	Tamulewicz Mikołaj	1943	LO Sokółka	skok w dal 6.04
46.	Trochimowicz Władysław	1943	MKS Suwałki	kula 5 kg 12,21
47.	Trusiewicz Józef	1943	MKS Juvenia	dysk 1 kg 39.48
48.	Woźniewski Mirosław	1943	LZS Białystok	oszczep 800 g 46,30
49.	Zieliński Tadeusz	1944	MKS Łomża	dysk 1 kg 38,15
50.	Zielińska Wanda	1943	MKS "	100 m 13,4

B y d g o s z c z

1.	Czajkowski Zbigniew	1942	MKS Inowrocław	200 m	24,2 sek
2.	Chyła Marian	1942	MKS Bydgoszcz	kula 6 kg	12,24 m
3.	Dobrowolski Stanisław	1942	MKS Inowrocław	trójskok	12,64 m
4.	Dzięgielewska Janina	1944	WKS Zawisza	200 m	27,6 sek
5.	Fondryjewski Henryk	1942	LZS Bydgoszcz	oszczep 800 g	46,11 m
6.	Górska Zofia	1944	GKS Olimpia Grudz.	skok w dal	4,74 m
7.	Jagodziński Stanisław	1943	UKS Wąbrzeżno	kula 6 kg	11,84 m
8.	Jankowski Jerzy	1943	LZS Grudziądz	bieg 400 m	55,0 sek
9.	Kaczmarek Helena	1943	MKS Polonia	bieg 200 m	29,8 sek
10.	Kamińska Janina	1944	MKS Włocławek	dysk 1 kg	24,40 m
11.	Koczorowski Stanisław	1945	" "	skok w dal	5,66 m
12.	Koperska Krystyna	1943	KS Unia Wąbrzeżno	skok wzwyż	1,35 m
13.	Kwiatkowski Henryk	1942	MKS Toruń	kula 6 kg	11,43 m
14.	Maciejewska Małgorzata	1944	AZS Toruń	skok w dal	4,64 m
15.	Majczuk Maria	1943	AZS Toruń	kula 4 kg	9,46 m
16.	Maliszewski Edward	1943	LKS Chełmno	kula 6 kg	11,48 m
17.	Mill Krystyna	1944	MKS Polonia	100 m	13,6 sek
18.	Musiał Piotr	1943	AZS Toruń	1000 m	2.54,0 "
19.	Olstowska Maria	1943	MKS Grudziądz	500 m	1.33,4 "
20.	Owczarek Bogumiła	1943	MKS Inowrocław	500 m	1.31,5 "
21.	Polak Jerzy	1943	LZS Lubraniec	trójskok	13,78 m
22.	Prętkowska Elżbieta	1944	MKS Chojnice	skok wzwyż	1,38 m
23.	Sawicki Waldemar	1943	MKS Bydgoszcz	1500 m	4.29,9 sek
24.	Stubiński Zygmunt	1942	LZS Sępólno	oszczep 800 g	48,12 m
25.	Szaciłło Danuta	1943	KS Budowl. Bydg.	skok wzwyż	1,35 m
26.	Triebler Gabriela	1943	" " "	kula 4 kg	9,37 m
27.	Walczak Aleksander	1942	AZS Toruń	oszczep 800 g	46,96 m
28.	Wierzba Janusz	1943	LKS Tucholanka	skok wzwyż	1,72 m
29.	Więcłowski Włodzimierz	1942	LZS Lubraniec	skok w dal	6,50 m
30.	Wiśniewski Piotr	1943	MKS Inowrocław	800 m	2.06,3 sek
31.	Witkowski Jerzy	1943	KKS Goplania Inowrocław	3000 m	9.57,4 sek
32.	Wojciechowski Bolesław	1943	" " "	1000 m	2.54,0 sek
33.	Wojciechowski Roman	1943	LKS Chełmno	1000 m	2.50,9 sek
34.	Zieliński Bogumił	1943	MKS Inowrocław	100 m	11,7 sek
35.	Żbikowski Jerzy	1944	GKS Grudziądz	100 m	11,8 sek

K a t o w i c e

1.	Adamczyk Zbigniew	1942	MKS Katowice	tyczka	3 m
2.	Adamcw Stanisław	1943	MKS Zabrze	kula 5 kg	12,12 m
3.	Baran Ignacy	1944	" "	" " "	12,13 m
4.	Baranowski Jerzy	1943	" "	100 m	11,8 sek
5.	Broda Janina	1943	MKS Cieszyn	200 m	30,0 sek
6.	Bugajczyk Stanisław	1942	Włókn. Sosnowiec	oszczep 800 g	42,46 m
7.	Chwałek Jerzy	1943	MKS Chorzów	100 m	11,8 sek
8.	Cieślar Piotr	1942	MKS Cieszyn	w dal	6,09 m
9.	Ciemny Franciszek	1944	MKS Zabrze	300 m	42,0 sek
10.	Danieluk Piotr	1942	MKS Chorzów	kula 5 kg	13,36 m
11.	Dziadek Ryszard	1943	MKS Cieszyn	300 m	40,3 sek
12.	Fietz Jerzy	1943	MKS Zabrze	4x100 m	46,8 sek
13.	Fresel Marian	1942	CKS Czeladź	w dal	6,15 m
14.	Galwas Urszula	1944	MKS Zabrze	100 m	13,4 sek
15.	Gawlik Gizella	1944	MKS "	500 m	1.37,2 sek

16.	Gługosz Alicja	1944	CKS Czeladź	wzwyż	1,35 m
17.	Goralczyk Edward	1944	MKS Zabrze	1000 m	2.58,2 sek
18.	Gowarzewski Zygmunt	1942	MKS Katowice	200 m	23,9 sek
19.	Grosman I.	1943	" "	100 m	13,7 sek
20.	Janoszek Bolesław	1942	MKS Zabrze	kula 6 kg	11,30 m
21.	Janusz Stanisław	1942	MKS Katowice	kula	13,75 m
22.	Jeruzel Ryszard	1943	" "	1000 m	2.49,3 sek
23.	Kowalska Gabriela	1944	" "	oszczep	26,48 m
24.	Krawczyk Janina	1944	" "	w dal	4,71 m
25.	Kubasik Lesław	1942	MKS Sosnowiec	300 m	38,8 sek
26.	Kurowska Małgorzata	1943	MKS Cieszyn	500 m	1.31,1 sek
27.	Langer Ryszard	1943	MKS Katowice	wzwyż	1,60 m
28.	Marek Alfreda	1944	MKS Zabrze	100 m	13,7 sek
29.	Marekwica Józef	1944	MKS Cieszyn	dysk 1 kg	37,78 m
30.	Migdalski Bazyli	1943	Włókn. Sosnowiec	1000 m	2.52,5 sek
31.	Mleczko Karol	1944	MKS Zabrze	100 m	11,9 sek
32.	Molenda Anna	1945	MKS Katowice	kula	8,40 m
33.	Nicz Karol	1943	MKS Cieszyn	1000 m	2.55,7 sek
34.	Nowakowski Jerzy	1942	MKS Katowice	200 m	23,7 sek
35.	Nowosad Andrzej	1943	MKS Katowice	kula	13,13 m
36.	Oczko Krystian	1945	MKS Zabrze	300 m	41,2 sek
37.	Orłowska Grażyna	1944	MKS Katowice	500 m	1.35,5 sek
38.	Pokora Jan	1944	MKS Zabrze	300 m	41,2 sek
39.	Skuchra Elżbieta	1944	MKS Zabrze	wzwyż	1,32 m
40.	Sroka Ewa	1943	MKS Katowice	60 m p.pł.	10,6 sek
41.	Stradowski Stanisław	1944	MKS Zabrze	100 m	11,9 sek
42.	Tyryłko Henryk	1942	MKS "	1000 m	2.43,2 sek
43.	Urbańczyk Regina	1943	MKS Katowice	dysk	31,15 m
44.	Wilk Edward	1943	MKS Zabrze	1000 m	2.55,6 sek
45.	Wittke Edward	1944	MKS Cieszyn	1000 m	2.58,2 sek
46.	Wucke Andrzej	1942	MKS Katowice	100 m	11,6 sek
47.	Zomerlik Waldemar	1943	MKS Szczecin	oszczep 600 g	48,68 m
48.	Żeleziński K.	1943	Włókn. Sosnowiec	w dal	6,03 m

Kielce

1.	Grzebała Wiesław	1944	MKS Radom	dysk 1 kg	41,74 m
2.	Libera Stanisław	1943	MKS Kielce	dysk 1 kg	40,28 m
3.	Pokrzywińska Janina	1943	KS Granat - Skarżysko	500 m	1.34,4 sek

Koszalin

1.	Gawrylczuk Arkadiusz	1944	LZS Świdwin	wzwyż	1,55 m
2.	Kempińska Halina	1943	Iskra Białogard	dysk	26,70 m
3.	Mieczkowski Jan	1943	" "	kula	72,11 m
4.	Rucińska Halina	1943	MKS Koszalin	100 m	13,5 sek
5.	Stankiewicz Wiesława	1945	MKS Koszalin	kula 4 kg	8,84 m
6.	Supiński Damazy	1942	LZS Świdwin	kula 5 kg	13,05 m
7.	Szymczewski Roman	1943	MKS Bytów	kula 5 kg	12,56 m
8.	Wabia Marian	1943	SKS Sławno	kula 5 kg	13,37 m

Kraków

1.	Adamczyk Józef	1943	MKS Nowa Huta	oszczep 600 g	40,16 m
2.	Błaszczyk Maria	1943	MKS Gryf Miechów	500 m	1.34,5 sek
3.	Bączek Andrzej	1944	"Sandecja" Nowy Sącz	skok w dal	5,95 m
4.	Banach Maria	1943	Tarnów	kula	9,02 m
5.	Błońska Anna	1943	"Cracovia"	skok wzwyż	1,35 m
6.	Błeszczyński Jacek	1943	"Wisła" Kraków	kula 5 kg	11,48 m
7.	Bobrowski Andrzej	1944	MKS Groble	1000 m	2.58,8 sek
8.	Bratka Józef	1942	TS "Wisła" Kraków	110 m p.pł.	18,1 "
9.	Breguła Ryszard	1942	MKS "Krakus"	200 m	24,2 "
10.	Brodacki Andrzej	1943	MKS "Groble"	1000 m	2.53,2 "
11.	Buba Anna	1943	"Wawel" Kraków	60 m p.pł.	11,8 "
12.	Bubiak Maria	1944	MKS Sucha	500 m	1.31,6 "
13.	Bugajski Leszek	1943	"Wawel" Kraków	skok w dal	5,84 m
14.	Bułat Stanisław	1942	MKS "Grzegórzki"	100 m	11,6 sek
15.	Butscher Leszek	1944	"Sandecja" Nowy Sącz	skok o tyczce	2,80 m
16.	Celler Władysław	1943	KKS "Olsza" Kraków	200 m	29,6 sek
17.	Chyl Aleksander	1943	KS "Hejnał" Kąty	oszczep	44,11 m
18.	Cybulski Kazimierz	1944	MKS Zakopane	skok wzwyż	1,53 m
19.	Danecka Alicja	1944	MKS Żywiec	500 m	1.37,4 sek
20.	Dawidek Zenon	1943	MKS Zakopane	kula 5 kg	12,27 m
21.	Doda Zbigniew	1943	AZS Kraków	1000 m	2.46,2 sek
22.	Domalewski Tomasz	1942	MKS "Grzegorzki"	skok w dal	6,48 m
23.	Dudczak Anna	1944	LZS Marcinkowice	200 m	30,4 sek
24.	Dyma Janina	1944	MKS "Grzegorzki"	100 m	13,7 sek
25.	Faculak Emil	1942	MKS Zakopane	200 m	24,0 sek
26.	Fic Agnieszka	1944	"Gorce" Nowy Targ	500 m	1.33,9 sek
27.	Fronczak Andrzej	1944	MKS "Grzegorzki"	skok wzwyż	1,55 m
28.	Fryźlewicz Stanisław	1944	KS "Gorce" Nowy Targ	100 m	12,5 sek
29.	Furowicz Krystyna	1943	AZS Kraków	100 m	13,3 "
30.	Gaudyn Ewa	1943	nie zrzeszona	60 m p.pł.	10,6 "
31.	Gapszewicz Maria	1943	KS "Gorce" Nowy Targ	100 m	13,5 "
32.	Grabowski Stanisław	1943	MKS "Krakus"	dysk 1 kg	37,40 m
33.	Herba Zygmunt	1943	MKS Tarnów	skok wzwyż	1,65 m
34.	Jabłoński Antoni	1943	LZS Puszcza Niepołomice	100 m	12,5 sek
35.	Jaskowiec Lucja	1944	MKS "Groble" Kraków	100 m	13,8 sek
36.	Jelonek Jan	1942	TS "Wisła" Kraków	tyczka	3,0 m
37.	Kałuża Franciszek	1943	MKS "Groble" "	1000 m	2.54,7 sek
38.	Kaczmarczyk Marek	1944	"Wawel" Kraków	dysk 1 kg	40,61 m
39.	Kapłon Janusz	1942	KS "Start" Podgórze	100 m	11,6 sek
40.	Karaś Stanisław	1944	TS "Wisła" Kraków	oszczep 600 g	40,61 m
41.	Kluczny Jan	1943	KS "Górnik" Brzeszcze	1000 m	2.49,8 sek
42.	Kłos Tadeusz	1943	MKS Nowa Huta	100 m	12,5 sek
43.	Kopczyński Andrzej	1942	MKS "Grzegorzki" Kraków	100 m	11,6 "
44.	Koryczan Janina	1944	MKS " "	200 m	30,7 "
45.	Kossek Aleksandra	1943	WKS "Wawel" Kraków	skok w dal	5,26 m

46. Kowal Janusz	1942	MKS Miechów	skok wzwyż	1,68 m
47. Koźma Zbigniew	1943	Wisła Kraków	tyczka	2,90 "
48. Krupa Witold	1944	MKS "Grzegorzki" Kraków	kula 5 kg	11,64 "
49. Kubik Zofia	1943	Szkoła Rol. Nawojowa	oszczep	29,41 "
50. Kuczek Władysława	1943	"Wisła" Kraków	60 m p.pł.	11,2 sek
51. Kurowska Maria	1943	"Wawel" Kraków	skok wzwyż	1,35 m
52. Kusiak Elżbieta	1943	"Cracovia" Kraków	500 m	1.32,6 sek
53. Kusiak Andrzej	1943	AZS Kraków	skok wzwyż	1,65 m
54. Leśniak Stanisław	1944	MKS Zakopane	800 m	2.12,6 sek
55. Ludwikowski Andrzej	1943	MKS Sucha w Suchej	kula 5 kg	12,23 m
56. Machnik Leszek	1943	"Wawel" Kraków	oszczep 600 g	46,80 "
57. Makarek Maria	1943	MKS Zakopane	500 m	1.29,4 sek
58. Makulec Zbigniew	1943	"Grzegórzki" Kraków	90 m p.pł.	14,5 "
59. Matus Bogumiła	1943	WKS "Wawel" Kraków	200 m	29,0 "
60. Mączka Janusz	1943	AZS Kraków	90 m p.pł.	14,3 "
61. Matus Bogusława	1944	X. Liceum Kraków	skok w dal	4,80 m
62. Meus Czesław	1945	KKS "Olsza"	skok o tyczce	2,60 "
63. Milc Zofia	1944	SKS "Cracovia"	500 m	1.28,00 sek
64. Mrozik Ryszard	1943	KS "Sporysz" Żywiec	400 m	54,8 "
65. Mleko Kazimierz	1944	"Olsza" Kraków	dysk 1 kg	37,30 m
66. Mundzikiewicz	1943	TS "Wisła" Kraków	500 m	1.30,5 sek
67. Nawłoka Janusz	1943	MKS Nowa Huta	300 m	40,5 "
68. Niechaj Stefan	1944	"Wisła" Kraków	tyczka	3,00 m
69. Nogieć Jadwiga	1943	"Cracovia"	kula	9,11 m
70. Nowak Czesław	1942	MKS "Krakus" Nowa Huta	rzut oszczepem	43,23 m
71. Nowak Zdzisław	1944	MKS "Groble" Kraków	kula 5 kg	11,04 m
72. Nowobilski Aleksander	1943	"Sendecja" Nowy Sącz	1000 m	2.53,9 sek
73. Padworska Urszula	1943	"Hejnał" Kęty	skok w dal	4,70 m
74. Piechota Krystyna	1944	KS "Górce" Nowy Targ	100 m	14,00 sek
75. Pietrzak Ryszard	1943	"Tarnovia" Tarnów	oszczep 600 g	46,44 m
76. Płaneta Wiktoria	1944	LZS Brzesko	500 m	1.37,9 sek
77. Pochopień Maria	1943	"Babia Góra" Sucha	dysk	32,11 m
78. Polak Grażyna	1943	MKS "Groble" Kraków	500 m	1.33,5 sek
79. Połapski Bogdan	1943	MKS Nowa Huta	1000 m	2.45,2 "
80. Porębska Lucyna	1945	MKS "Groble" Kraków	skok wzwyż	1,39 m
81. Przyłęcki Marek	1943	MKS "Grzegórzki" Kraków	90 m p.pł.	15,2 sek
82. Rajpold Halina	1944	"Cracovia"	dysk	30,47 m
83. Rożmus Jadwiga	1943	KS "Cracovia" Kraków	100 m	13,7 sek
84. Rudy Ewa	1943	WKS "Wawel" Kraków	skok w dal	4,88 m
85. Rusinowski Zdzisław	1942	TS "Tarnovia" Tarnów	trójskok	12,79 "
86. Rybka Andrzej	1944	KS Babia Góra	skok wzwyż	1,55 "
87. Sagan Halina	1943	KS "Start" Kraków	500 m	1.34,6 sek
88. Siedlecki Franciszek	1942	TS "Wisła" Kraków	400 m p.pł.	61,4 "
89. Skóra Stanisław	1944	MKS Nowa Huta	1000 m	2.54,6 "
90. Ślizowska Magdalena	1944	TS "Wisła" Kraków	60 m p.pł.	11,1 "
91. Sobala Leszek	1943	MKS Miechów	dysk 1 kg	39,27 m
92. Sobota Andrzej	1943	MKS "Groble" Kraków	90 m p.pł.	15,1 sek
93. Sowa Janusz	1943	"Wisła" Kraków	skok tyczka	3,20 m
94. Starwińska Zofia	1943	TS "Tarnovia"	100 m	13,6 sek
95. Stefańska Barbara	1944	Wisła Kraków	kula	8,79 m
96. Suknarowski Józef	1942	MKS "Grzegórzki"	oszczep 800 g	42,24 m

97.	Szczeblik Stanisław	1944	Wisła Kraków	90 m p.pł.	15,6 sek
98.	Szczegielniak Wiesław	1943	" "	90 m p.pł.	15,4 "
99.	Szczepanek Zdzisław	1943	MKS "Groble" Kraków	200 m	24,7 "
100.	Szemberecki Włodzimierz	44	MKS Zakopane	100 m	12,1 "
101.	Szlachta Józef	1943	"Olsza" Kraków	tyczka	3,10 m
102.	Śliz Bolesław	1945	WKS "Wawel"	kula	12,29 "
103.	Ściborowska Barbara	1945	"Start" Podgórze	60 m p.pł.	10,5 sek
104.	Targosz Krystyna	1943	KS Start Kraków	100 m	14 "
105.	Tetszhel Krystyna	1943	WKS "Wawel"	skok w dal	4,98 m
106.	Toczek Jolanta	1943	"Olsza" Kraków	oszczep	36,33 "
107.	Tutal Edward	1942	MKS "Tarnów"	dysk 1,5 kg	38,19 "
108.	Wardzała Zbigniew	1942	TS "Tarnovia"	skok wzwyż	1,65 "
109.	Wierzbowski Aleksander	1942	MKS "Grzegórzki"	200 m	23,4 sek
110.	Wójcik Barbara	1943	"Grzegórzki"	60 m p.pł.	11,4 "
111.	Wrona Elżbieta	1944	MKS "Grzegórzki"	100 m	13,6 "
112.	Wypasęk Jadwiga	1943	Szkoła Rol. Wojnicz	200 m	29,9 "
113.	Zajączek Danuta	1943	KS Babia Góra	60 m p.pł.	10,3 "
114.	Zakrzewski Henryk	1943	"Wawel"	kula 5 kg	13,20 m
115.	Złahoda Elżbieta	1943	"Cracovia"	100 m	13,4 sek

L u b l i n

1.	Hołosyniuk Ryszard	1942	MKS Hrubieszów	trójskok	12,61 m
2.	Pachniewski Jerzy	1942	SRKS "Unia" Hrubieszów	oszczep 800 g	42,43 m
3.	Solak Tadeusz	1943	MKS Hrubieszów	trójskok	12,12 m

O l s z t y n

1.	Bałdyga Ryszard	1943	MKS Szczytno	kula 5 kg	12,35 m
2.	Baturo Barbara	1943	MKS "Juvenia" Olsztyn	100 m	13,5 sek
3.	Biwejnis Mirosław	1944	MKS "Matura" Giżycko	dysk 1,5 kg	40,10 m
4.	Borysewicz Stanisława	1943	MKS Lidzbark Warm.	100 m	13,6 sek
5.	Bryżys Krystyna	1944	MKS " "	500 m	1.35,5 "
6.	Dąbrowska Maria	1944	MKS "Juvenia" Olsztyn	100 m	13,6 "
7.	Fornal Józef	1944	MKS " "	300 m	38,2 "
8.	Gasperowicz Józef	1943	MKS Szczytno	1000 m	2.54,0 "
9.	Grajko Stefan	1942	SKS Pisz	dysk 1,5 kg	38,87 m
10.	Gryczewski Waldemar	1943	MKS "Juvenia"	oszczep 600 g	46,77 m
11.	Jabłońska Wanda	1944	" "	100 m	13,8 sek
12.	Jaworski Józef	1942	MKS Lidzbark	skok w dal	6,27 m
13.	Jaworski Stanisław	1942	MKS Nidzica	dysk 1,5 kg	37,50 "
14.	Kidawa Stefan	1943	MKS Działdowo	dysk 1,5 kg	41,60 "
15.	Kownacko Roman	1943	MKS Nidzica	tyczka	2,60 "
16.	Kozieczka Alicja	1943	SKS Iława	skok wzwyż	1,36 "
17.	Kotlewska Halina	1945	MKS Lidzbark Warm.	skok w dal	4,70 "
18.	Krakowiak Jerzy	1943	MKS Nidzica	1000 m	2.55,0 sek
19.	Krusz Alicja	1943	MKS "Juvenia"	500 m	1.29,0 "
20.	Laga Piotr	1943	MKS "	kula 5 kg	14,85 m
21.	Lejszo Jolanta	1943	MKS "	skok wzwyż	1,35 "
22.	Losman Olgierd	1943	MKS "	1000 m	2.49,0 sek
23.	Lozowski Andrzej	1942	SKS Pisz	oszczep 800 g	42,12 m
24.	Malinowski Zbigniew	1943	" "	dysk 1,5 kg	40,15 m
25.	Mańkowska Maria	1943	MKS "Juvenia"	100 m	13,3 sek

26.	Marchliński Zenon	1942	MKS Nidzica	oszczep	44,00 m
27.	Martun Ryszard	1943	SKS Lubawa	kula 5 kg	12,19 "
28.	Misterski Kazimierz	1944	MKS Działdowo	tyczka	2,40 "
29.	Mudzian Stanisław	1942	MKS Olsztyn	100 m	11,4 sek
30.	Neunert Krystyna	1943	SKS Iława	100 m	13,9 "
31.	Nowociński Jerzy	1944	MKS "Zefir" Szczytno	skok w dal	5,71 m
32.	Okońska Irena	1943	MKS Nowe Miasto	skok wzwyż	1,40 "
33.	Osik Tomasz	1943	MKS "Juvenia"	kula	13,10 "
34.	Ostachaw Edward	1943	" "	300 m	40,3 sek
35.	Paruszewska Irena	1943	MKS "Matura" Giżycko	500 m	1.24,7 "
36.	Paszkiewicz Danuta	1943	MKS "Juvenia"	500 m	1.26,0 "
37.	Pożarski Stanisław	1942	MKS Lidzbark	1500 m	4.18,0 "
38.	Rzepka Agata	1943	MKS Nowe Miasto	100 m	13,1 "
39.	Seroczyńska Barbara	1945	" " "	4x100 m	56,0 "
40.	Sobolewska Halina	1944	MKS "Juvenia"	500 m	1.35,0 "
41.	Sudaitis Władysław	1944	" "	skok w dal	5,86 m
42.	Szandurska Zofia	1943	MKS Lidzbark Warm.	500 m	1.26,4 sek
43.	Szymański Andrzej	1943	MKS Działdowo	dysk 1,5 kg	39,51 m
44.	Truszczyńska Janina	1943	MKS Nowe Miasto	4x100 m	56,0 sek
45.	Wilamowski Adam	1943	MKS Działdowo	tyczka	2,50 m
46.	Wójcik Tadeusz	1943	MKS "Juvenia"	1000 m	2.47,3 sek

Opole

1.	Balicki Zbigniew	1943	KKS Kluczbork	kula 6 kg	11,33 m
2.	Bąbelka Piotr	1944	Ośr. WF Strzelce	skok wzwyż	1,53 "
3.	Bunek Sybilla	1943	" " "	500 m	1.30,0 sek
4.	Denasiewicz Bożena	1944	MKS Kluczbork	60 m p.pł.	12,1 "
5.	Gałus Andrzej	1943	" "	dysk 1,5 kg	42,88 m
6.	Jelonek Kazimiera	1944	" "	60 m p.pł.	11,9 sek
7.	Kpaszewski Marian	1944	Odra Opole	kula 5 kg	10,69 m
8.	Krasowski Marian	1944	" "	dysk 1 kg	39,00 "
9.	Krzyczkowski Zbigniew	1943	Start Olesno	kula 6 kg	11,19 "
10.	Kucińska Anna	1944	MKS Sławięcice	500 m	1.34,0 sek
11.	Ledwoń Jan	1944	" "	skok w dal	5,86 m
12.	Nycz Janusz	1943	Start Olesno	kula 6 kg	11,36 "
13.	Pawlik Ginter	1943	MKS Sławięcice	90 m p.pł.	15,7 sek
14.	Rakus Stanisław	1943	Odra Opole	kula 6 kg	11,38 m
15.	Rowczak Sławomir	1943	KKS Kluczbork	1000 m	2.49,6 sek
16.	Sarapuk Janusz	1944	Start Olesno	kula 5 kg	13,23 m
17.	Wantuch Jerzy	1944	MKS Kluczbork	1000 m	2.52,0 sek

Rzeszów

1.	Brzozowski Zygmunt	1944	MKS Stalowa Wola	skok wzwyż	1,54 m
2.	Buczyński Stanisław	1944	" " "	300 m	41,6 sek
3.	Chinalski Marian	1943	MKS Sanok	90 m p.pł.	15,6 "
4.	Giza Kazimierz	1942	MKS Stalowa Wola	dysk	42,42 m
5.	Jeleńkowski Marian	1943	MKS " "	dysk	41,50 "
6.	Miłek Mieczysław	1943	MKS. " "	110 m p.pł.	18,1 sek

Warszawa

1.	Ciechowska Teresa	1943	Skra	100 m	13,7 sek
2.	Kordas Tomasz	1943	MKS W-wa	4x100 m	47,8 "

N a r c i a r s t w o

K i e l c e

1. Obara Henryk	1944	Świętokrzyski Klub Narc.	3000 m	IV m

P i ł k a N o ż n a x/

B i a ł y s t o k

1. Andrukonis Henryk	1943	KS Włókniarz Białystok
2. Bielakowicz Władysław	1942	KS Gwardia "
3. Bielenko Wiesław	1942	Pogoń Łapy
4. Dręgowski Tadeusz	1941	Pogoń Łapy
5. Falkowski Eugeniusz	1941	" "
6. Iwanczuk Michał	1943	" "
7. Jankowski Mieczysław	1942	" "
8. Kaczyński Kazimierz	1943	ŁKS Łomża
9. Kamiński Józef	1941	Pogoń Łapy
10. Kolendo Albert	1943	Gwardia Białystok
11. Kraszewski Jerzy	1941	Ognisko "
12. Łapiński Zdzisław	1941	Pogoń Łapy
13. Mordasiewicz Jerzy	1942	Gwardia Białystok
14. Ogrodnik Henryk	1942	ŁKS Łomża
15. Olendzki Cezary	1943	Pogoń Łapy
16. Gałązka Roman	1942	Ognisko Białystok
17. Sienkiewicz Witold	1942	Gwardia "
18. Szczepański Zdzisław	1941	" "
19. Szyc Andrzej	1942	ŁKS Łomża
20. Żukowski Bronisław	1941	Ognisko Białystok

B y d g o s z c z

1. Bogusław Erenc	1942	KS Kujawiak Włocławek
2. Ryszard Kamiński	1942	WKS Zawisza Bydgoszcz
3. Paweł Miller	1941	" " "
4. Waldemar Mrugowski	1943	" " "
5. Kazimierz Ochociński	1942	Zdrój - Ciechocinek
6. Zdzisław Sieracki	1941	Zawisza Bydgoszcz
7. Waldemar Szczur	1942	KKS Brda - Bydgoszcz

O p o l e

1. Blant Zygmunt	1943	Odra - Opole
2. Bohm Jerzy	1941	Stal - Racibórz
3. Budka Edmund	1943	Stal - Nysa
4. Czok Hubert	1942	HKS - Ozimek
5. Ering Rudolf	1942	Unia - Racibórz
6. Głowacki Czesław	1941	Polonia - Nysa
7. Golla Reinhold	1941	HKS - Ozimek
8. Grandek Manfred	1942	Silesia - Otmęt
9. Gwóźdź Horst	1942	Stal - Zawadzkie
10. Hanke Alfred	1941	Unia - Kędzierzyn
11. Jaguszewski Janusz	1942	Pogoń - Prudnik

12.	Jankowski Bronisław	1942	Polonia - Nysa
13.	Janota Maciej	1942	Silesia - Otmęt
14.	Januszko Jacek	1941	Odra - Opole
15.	Juszczak Marian	1944	Pogoń - Prudnik
16.	Kachel Stefan	1942	Stal - Racibórz
17.	Kałużyński Adam	1941	Start - Opole
18.	Keil Kurt	1941	Stal - Zawadzkie
19.	Kelniak Ludwik	1942	Unia - Racibórz
20.	Kielar Zbigniew	1943	Pogoń - Prudnik
21.	Kijak Bogdan	1941	KKS - Kluczbork
22.	Kleszczyński Stefan	1943	Start - Jełowa
23.	Kleszcz Ryszard	1941	Odra - Opole
24,	Kluk Ryszard	1943	Stal - Nysa
25.	Kopka Ernest	1943	Fortuna - Głogówek
26.	Kowalczyk Roman	1942	LZS - Kłodnica
27.	Krawczyk Stanisław	1942	Pogoń - Prudnik
28.	Leszczyński Sylwester	1941	Czarni - Głuchołazy
29.	Mazurek Andrzej	1942	Odra - Opole
30.	Mielnik Andrzej	1942	Piast - Brzeg
31.	Mierzwa Andrzej	1941	Czarni - Głuchołazy
32.	Wiesłowy Henryk	1942	Stal - Zawadzkie
33.	Nisler Karol	1942	Start - Opole
34.	Oczko Ginter	1943	Stal - Zawadzkie
35.	Pander Karol	1941	LZS - Kłodnica
36.	Piela Wilhelm	1941	Unia - Kędzierzyn
37.	Piśdzior Henryk	1942	Unia - Racibórz
38.	Prusko Erhard	1942	Silesia - Otmęt
39.	Ryczek Wojciech	1942	KKS - Kluczbork
40.	Sacha Stanisław	1942	Pogoń - Prudnik
41.	Sikora Roman	1942	Unia - Racibórz
42.	Strzelecki Jerzy	1941	Czarni - Głuchołazy
43.	Tabisz Stanisław	1942	KKS - Kluczbork
44.	Turski Jan	1941	Czarni - Głuchołazy
45.	Tychy Jerzy	1943	Stal - Racibórz
46.	Ukraiński Bronisław	1942	Silesia - Otmęt
47.	Witkowski Zbigniew	1943	Stal - Nysa
48.	Wolnik Alojzy	1942	Unia - Racibórz
49.	Woś Helmut	1942	Start - Siołkowice St.
50.	Żaczyński Zenon	1942	Pogoń - Prudnik

x/ Piłkarzom wymienionych okręgów przyznano I kółko olimpijskie na podstawie indywidualnych sprawdzianów.

P i ł k a n o ż n a

W a r s z a w a

Zawodnicy kadry juniorów Okręgu Warszawy

1.	Bilski Kazimierz	1942	Legia W-wa
2.	Borkowski Marian	1942	Kadra Rembertów
3.	Buśkiewicz Bohdan	1943	Gwardia W-wa
4.	Folc Jerzy	1941	Gwardia W-wa
5.	Janiszewski Wiesław	1943	Gwardia W-wa
6.	Kozieł Andrzej	1942	Orzeł W-wa

7. Kaczorowski Andrzej	1941	Varsovia
8. Małecki Edmund	1942	Marymont
9. Marciński Mieczysław	1942	Skra W-wa
10. Marcinkowski Jan	1943	LKS Błonie
11. Nowicki Leszek	1942	Żyrardowianka
12. Strzałkowski Gustaw	1941	Gwardia W-wa
13. Szemant Andrzej	1941	Legia W-wa
14. Tucholski Józef	1942	Marymont
15. Żmijewski Janusz	1943	OKS Otwock

Za wyniki w 10-cioboju piłkarskim na obozie kadry juniorów w Skolimowie:

16. Misiak Andrzej	1943	RKS Okęcie
17. Olszewski Jerzy	1942	LKS Mazur

Zawodnicy z drużyny mistrza Okręgu Warszawskiego 58/59 r.

18. Kozłowski Andrzej	1942	Polonia W-wa
19. Mączyński Bogdan	1942	Polonia W-wa
20. Rokicki Jerzy	1941	Polonia W-wa

Zawodnicy z drużyny V-ce mistrza Okręgu Warszawskiego 1958/59 r.

21. Dziewiątkiewicz Bogdan	1943	Gwardia W-wa
22. Grażulis Tadeusz	1941	" "
23. Grzelecki Jerzy	1942	" "
24. Lementowicz Stanisław	1941	" "
25. Mędrzycki Adam	1943	" "
26. Troczyński Antoni	1942	" "
27. Kowalewski Tadeusz	1942	" "
28. Wdowiak Andrzej	1942	" "

Zawodnicy Mistrza Warszawy MKS, III miejsce na mistrzostwach Polski MKS-ów i III miejsce w Lidze Juniorów Okręgu

29. Bartuszek Zbigniew	1944	MKS Gryf W-wa
30. Całka Włodzimierz	1944	" " "
31. Dymczuk Jacek	1942	" " "
32. Ględa Andrzej	1942	" " "
33. Jaworski Andrzej	1943	" " "
34. Kościuk Jerzy	1942	" " "
35. Mocewicz Zbigniew	1942	" " "
36. Pieńkowski Tadeusz	1942	" " "
37. Stempniewski Michał	1943	" " "
38. Strzeszek Wiesław	1942	" " "
39. Szynol Jerzy	1943	" " "

P i ł k a   s i a t k o w a

K i e l c e x/

1. Borusiński Krzysztof	1940	MKS Radom
2. Derlatka Andrzej	1940	" "
3. Głogowski Józef	1940	" "
4. Kamiński Leon	1940	KSZO Ostrowiec
5. Linard Andrzej	1940	MKS Radom

6. Rożek Marek	1941	KS Start - Radom	
7. Ryciak Radosław	1940	MKS Radom	
8. Stanik Janusz	1940	" "	
9. Szubartowski Wojciech	1940	KS Start - Radom	
10. Tłuczkiewicz Leon	1940	MKS Radom	
11. Wojtczyk Kazimierz	1940	" "	
12. Żukociński Zdzisław	1940	" "	

x/ Nadano za 60% udziału w rozg. kl. "A".

Kraków

1. Staszkow Emil	1941	WKS Wawel Kraków	mistrz.okr.jun.
2. Lopało Andrzej	1941	" " "	" " "
3. Soja Andrzej	1940	" " "	" " "
4. Cholewka Jerzy	1941	" " "	" " "
5. Vieth Jan	1940	" " "	" " "
6. Leśniak Stanisława	1943	MKS Beskid Nowy Sącz	" " "
7. Szafrański Zbigniew	1940	MKS Nowy Sącz	wicemistrz.okr.jun.
8. Dankowski Zdzisław	1940	" " "	" " "
9. Tomaszewski Ryszard	1942	" " "	" " "
10. Matusik Maciej	1941	WKS Wawel Kraków	mistrz.okr.jun.
11. Styczeń Janusz	1941	" " "	" " "
12. Opałek Wacław	1941	MKS Nowy Sącz	wicemistrz.okr.jun.
13. Auriga Andrzej	1941	" " "	" " "
14. Świerzanowski Ludwik	1941	" " "	" " "

Pływanie

Bydgoszcz

1. Hirsz Halina	1947	KS Stal Grudziądz	100 m st.grzbiet. 1.40,4
2. Kondich Barbara	1946	" " "	100 m st.grzbiet. 1.39,1
3. Paczkowska Elżbieta	1948	" " "	100 m st.grzbiet. 1.40,8
4. Rychter Ilona	1945	KS Zdrój Ciechocinek	100 m st.dowolny 1.31,8

Poznań

1. Jackowski Wojciech	1944	Olimpia - Poznań	200 m st.klas. 3.18,0
2. Małoka Kazimierz	1946	" "	200 m st.klas. 3.18,8
3. Scholz Włodzimierz	1944	Warta - Poznań	50 m st.delf. 0.39,1
4. Tokłowicz Barbara	1945	" "	100 m st.grzbiet. 1.29,8

Warszawa

1. Iwanowski Wojciech	1944	AZS	50 m st.delfin 0.39,0
2. Klonowski Andrzej	1947	KS Polonia	50 m st.delfin 0.40,8

3. Leszczyński Wojciech	1946	KS Polonia	50 m st.delfin 0.39,9
4. Szwajcer Hanna	1946	MKS Pałac Młodz.	100 m st.dowol. 1.27,5
5. Tessarowicz Michał	1944	AZS - AWF	100 m st.dowol. 1.13,6
6. Troszczyński Jacek	1945	MKS Pałac Młodz.	100 m st.dowol. 1.13,4
7. Zamecznik Piotr	1945	" - " "	200 m st.klas. 3.18,2
8. Zubrzycki Mirosław	1944	Sparta - Żoliborz	100 m st.grzbiet. 1.24,9

W r o c ł a w

1. Dippel Ryszard	1944	KS "Pafawag"	100 m st.dowol. 1.13,2

S k o k i d o w o d y

W a r s z a w a

1. Czapski Marian	1944	MKS Pałac Młodz.	trampolina	71,10 pkt
2. Elsner Jerzy	1944	" " "	"	49,68 "
3. Mieczkowska Alicja	1945	" " "	"	19,74 "
4. Puchow Jakub	1947	" " "	"	62,01 "
5. Suchecki Jerzy	1949	" " "	"	23,78 "
6. Szklarzewicz Krzysztof	1947	" " "	"	28,54 "

P o d n o s z e n i e c i ę ż a r ó w

W r o c ł a w

1. Benedik Franciszek	1940	Gwardia Wrocław	245 kg w trójboju w.piórkowa
2. Kania Ryszard	1941	" "	290 kg w trójboju w.półciężka
3. Kot Eugeniusz	1940	" "	225 kg w trójboju w.kogucia
4. Zimmermann Hubert	1941	" "	287,5 kg w trójboju w.półciężka

K o s z a l i n

1. Galik Józef	1940	LKS "Orzeł" Białogard	222,5 kg	waga kogucia
2. Galik Stanisław	1940	LKS "Orzeł" Białogard	230 kg	" "
3. Marciniak Jerzy	1939	LKS "Orzeł" Białogard	262,5 kg	" piórkowa
4. Natoniewski Edward	1943	KS "Gryf" Słupsk	280 kg	" średnia
5. Zaborowski Bogdan	1942	LKS "Orzeł" Białogard	280 kg	" "

S t r z e l e c t w o

B y d g o s z c z

1. Olędzka Elżbieta	1943	LPŻ Bydgoszcz	KBKS-P	507 pkt

K i e l c e

1. Gulewicz Janusz	1941	LPŻ Ostrowiec	KBKS-12	453 pkt

K o s z a l i n

1. Adamski Antoni	1941	KSOW-LPŻ Słupsk	KBKS-13a	91 pkt
2. Gruchacz Teresa	1941	" Złotów	KBKS-13	229 "
3. Milewska Franciszka	1942	" "	KBKS-13c	68 "
4. Piotrowski Mirosław	1942	" Białogard	KBKS-13c	68 "
5. Szymanek Janusz	1941	" Sławno	KBKS-13c	75 "
6. Wojtowicz Bolesław	1941	SKS Szczecinek	KBKS-13c	71 "
7. Zyg Marek	1941	KSOW-LPŻ Koszalin	KBKS-13c	69 "

L u b l i n

1. Bratkowska Stanisława	1941	SOW - Zamość	KBKS-9c	142 pkt
2. Dorosz Mieczysław	1941	SOW B.Podlaska	KBKS-12	447 "
3. Germański Jan	1942	SOW - Hrubieszów	KBKS-13c	65 "
4. Ignatowicz Tomasz	1942	SOW - Parczew	KBKS-13	229 "
5. Kułakowski Andrzej	1941	SKS B.Podlaska	KBKS-12	457 "
6. Przytuta Jan	1941	SOW - Biłgoraj	KBKS-12	443 "
7. Sarzyńska Eugenia	1942	SKS Szczebrzeszyn	KBKS-13c	69 "

O p o l e

1. Kogut Zygmunt	1942	LPŻ - Opole	KBKS-11	555 pkt

P o z n a ń

1. Brzozowski Jerzy	1942	LPŻ - Poznań	KBKS-13c	137 pkt
2. Chwalisz Zbigniew	1941	" "	KBKS-12a	170 "
3. Goźdź Jerzy	1943	" "	KBKS-12a	171 "
4. Dębicki Jerzy	1942	LPŻ Ostrów Wlkp.	KBKS-11	585 "
5. Kurzawski Kazimierz	1942	LPŻ - Poznań	KBKS-11	550 "
6. Kurzawski Kazimierz	1942	" "	KBKS-12	508 "
7. Milczyńska Zofia	1942	" "	KBKS-12a	179 "
8. Sadowski Zdzisław	1941	" "	KBKS-12a	170 "
9. Szefler Jerzy	1942	" "	KBKS-12a	179 "
10. Piechorowski Bogumił	1942	" "	KBKS-12a	160 "
11. Wieczorek Kazimierz	1942	" "	KBKS-12a	170 "

Z a p a s y

W r o c ł a w

1. Bobik Ryszard	1947	Stal Zakrzew	w.do	33 kg	III m
2. Grabowiec Wiesław	1947	Lotnik Wrocław	" "	48 kg	II m
3. Jędrzejczyk Zdzisław	1948	Stal Zakrzew	" "	27 kg	III m

4.	Klimek Bronisław	1945	MKS Ikar Legnica	w.do 36 kg	I m
5.	Kucharski Lesław	1946	Stal Zakrzew	" " 40 kg	I m
6.	Mistak Edmund	1945	MKS Ikar Legnica	" " 36 kg	II m
7.	Rozow Władysław	1944	" " "	" " 48 kg	I m
8.	Śniady Roman	1946	Lotnik Wrocław	" " 40 kg	II m
9.	Winiarski Bogdan	1944	MKS Ikar Legnica	" " 65 kg	I m

Ż e g l a r s t w o

P o z n a ń

1.	Knasiecki Mieczysław	1941	LKS Kiekrz	I m na 22 załóg w kl. "Finu"
2.	Przybylski Kazimierz	1943	" "	II m na 22 załóg w kl. "Finu"
3.	Dwojak Jacek	1942	JKW Poznań	III m na 22 załóg w kl. "Finu"
4.	Sibilski Andrzej	1941	LKS Kiekrz	I m na 9 załóg w kl. "Słonka"
5.	Stefański Marian	1941	" "	" " " "
6.	Cyplik Zygmunt	1941	" "	II m na 9 załóg w kl. "Słonka"
7.	Cieciera Józef	1941	" "	" " " "
8.	Surma Stanisław	1943	JKW Poznań	III m na 9 załóg w kl. "Słonka"
9.	Karpińska Janina	1941	" "	" " " "

Kółkowiczom oraz ich wychowawcom serdecznie gratulujemy życząc zdobycia w sezonie 1960 II kółka olimpijskiego.

Komisja Młodz. PKOl

Wyjaśnienie do Biuletynu nr 10

Wobec różnego interpretowania zamieszczonych w biuletynie nr 10 na str. 3 i 4 zmian programu igrzysk olimpijskich podajemy, że w podanym biuletynie uwzględniliśmy tylko te dni, w których wniesiono poprawki lub zmian w programie; programy w pozostałych dniach aktualne są w brzmieniu podanym w biuletynach PKOl nr 7 i 8.

Redakcja

Sprostowanie do nr 1/60

Str. 14 - wiersz pierwszy od dołu - dodać wrocławski
str. 32 lp. 33 - jest Pilawianka - winno być Bielawianka
str. 34 lp. 1-3 Szczecin - jest Kuzy - winno być Kusy.

Zestawienie zdobywców I Kółka olimpijskiego

Stan na 15.I.1960 r.

Lp.	Województwo	Boks	Gimnastyka	Hokej na trawie	Jeździectwo	Kajaki	Kolarstwo	Koszykówka	Lekka atletyka	Łucznictwo	Łyżwiarstwo szybkie	Łyżwiarstwo figurowe	Narciarstwo	Pływanie	Podnosz. cięż.	Piłka nożna	Piłka ręczna	Piłka siatk.	Strzelectwo	Szermierka	Wioślarstwo	Zapasy	Żeglarstwo	Razem
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
1.	Białystok		9						85				3		1	20			1					119
2.	Bydgoszcz	11	3				2		143	29	4	4		5	4	26		5	5	7	31		6	285
3.	Gdańsk	23		3	6		7		67	30	8			9		40			1	3	5	8		210
4.	Katowice	30	117	21	2	9	17		151			11	102	11	5	87	12		5	27		58	2	667
5.	Kielce	4	10					21	88	30			2		4	38		12	14					223
6.	Koszalin								50						5	10		15	12					92
7.	Kraków		66				11		115	12	7	2	193			41		14	7	2				470
8.	Lublin	8	2				9		83							25		12	15					154
9.	Łódź	13			3		30		118	7	2		7	7	6	54		27	14	18				306
10.	Olsztyn	7			5		10		55	3						23			2	4			3	112
11.	Opole	7	6		2	12	18		33							50			1	7		2		138
12.	Poznań	9	71	75	3	40	14		253	27				14		50		19	12		28	14	9	638
13.	Rzeszów	10	16				7		61	9									4	8		3		118
14.	Szczecin					38	20		72	3					1	35	3		24	5	2			203
15.	Warszawa	10	88	2		23	56	88	202	19	19	7		56		39		22	10	14			5	660
16.	Wrocław	8	28		5	8	31		149	7			34	37	11	50		10	9			60		447
17.	Zielona Góra	9							66					3					11					89
		149	416	101	26	130	232	109	1791	176	40	24	341	142	37	588	15	136	147	95	66	145	25	4.931

Uwaga: W pięcioboju nowoczesnym i w hokeju na trawie do dnia 15.I.1960 r. nie nadano żadnego kółka.

III. PRZEGLĄD ZAGRANICZNEJ PRASY SPORTOWEJ

Zamknięcie listy zgłoszeń do Igrzysk w Squaw Valley

Olympisches Feuer 1/60

We wtorek, dnia 8 grudnia o północy minął ostateczny termin nadesłania przez Narodowe Komitety Olimpijskie zgłoszeń do udziału w VIII Zimowych Igrzyskach Olimpijskich 1960 r. Oprócz 30 niżej /w porządku alfabetycznym/ wymienionych krajów, udział swój zapowiedziały telegraficznie Argentyna, Liban, Indie oraz Grecja, nie podając jednak konkurencji, w których zawodnicy tych krajów będą startować. Przypuszczać należy, że zgłoszenia telegraficzne zostaną uwzględnione.

Obok Stanów Zjednoczonych, gospodarza Igrzysk, najliczniejszy udział zapowiedział Związek Radziecki, zgłaszając swoich uczestników do wszystkich, wyjąwszy męskie konkurencje alpejskie.

Oto konkurencje i zgłoszone kraje:

Narciarstwo alpejskie mężczyzn: Australia, Austria, Bułgaria, Chile, Chiny, Finlandia, Francja, Hiszpania, Japonia, Jugosławia, Kanada, Korea Południowa, Lichtenstein, Niemcy, Norwegia, Nowa Zelandia, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Szwecja, Turcja, Wielka Brytania, Włochy /22 kraje/.

Narciarstwo klasyczne: Australia, Austria, Bułgaria, Chiny, Czechosłowacja, Finlandia, Francja, Islandia, Japonia, Jugosławia, Kanada, Korea, Niemcy, Norwegia, Polska, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania, Włochy, Związek Radziecki /22/.

Narciarstwo alpejskie kobiet: Australia, Austria, Chile, Francja, Hiszpania, Jugosławia, Kanada, Niemcy, Norwegia, Nowa Zelandia, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania, Włochy, Związek Radziecki /16/.

Narciarstwo - biegi kobiet: Bułgaria, Finlandia, Jugosławia, Niemcy, Norwegia, Polska, Szwecja, Węgry, Związek Radziecki /9/.

Łyżwiarstwo szybkie mężczyzn: Australia, Austria, Chiny, Dania, Finlandia, Francja, Hiszpania, Holandia, Japonia, Korea, Kanada, Niemcy, Norwegia, Szwecja, Wielka Brytania, Włochy, Związek Radziecki.

Łyżwiarstwo szybkie kobiet: Chiny, Czechosłowacja, Finlandia, Francja, Japonia, Kanada, Korea, Niemcy, Polska, Stany Zjednoczone, Szwecja, Związek Radziecki /12/.

Łyżwiarstwo figurowe mężczyzn: Australia, Austria, Chiny, Czechosłowacja, Francja, Japonia, Kanada, Niemcy, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Wielka Brytania, Związek Radziecki /12/.

Łyżwiarstwo figurowe kobiet: Afryka Południowa, Australia, Austria, Czechosłowacja, Francja, Holandia, Japonia, Kanada, Niemcy, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Wielka Brytania, Włochy, Związek Radziecki /14/.
Łyżwiarstwo - jazda figurowa parami: Afryka Południowa, Australia, Austria, Francja, Kanada, Niemcy, Stany Zjednoczone, Szwajcaria, Wielka Brytania, Związek Radziecki /10/.
Hokej na lodzie: Australia, Czechosłowacja, Finlandia, Japonia, Kanada, Niemcy, Szwecja, Stany Zjednoczone, Związek Radziecki /9/.
Biathlon: Finlandia, Francja, Niemcy, Norwegia, Stany Zjednoczone, Szwecja, Węgry, Wielka Brytania, Związek Radziecki /9/.

Obecnie pozostaje odczekać, czy powyższe zgłoszenia zostaną przez Narodowe Komitety Olimpijskie i zainteresowane Związki Sportowe dotrzymane. Dnia 4 lutego o północy mija termin imiennych zgłoszeń zawodników do poszczególnych konkurencji i dnia 5 lutego dowiemy się już nazwisk uczestników VIII Zimowych Igrzysk Olimpijskich w Squaw Valley.

Fakt, że cztery konkurencje: biegi narciarskie kobiet, jazda parami, hokej na lodzie oraz biathlon - nie zostały obsadzone przez 12 krajów, daje Olimpisches Feuer asumpt do przypomnienia, iż właśnie brak tej ilości zgłoszeń ze strony uczestników bobslejów, był powodem skreślenia tej konkurencji z programu Igrzysk przez amerykańskich organizatorów.
/Przyp.red. BI: Wielomilionowy wkład w budowę specjalnego toru bobslejowego organizatorzy Igrzysk uzależnili od wczesnego zgłoszenia się co najmniej 12 krajów w 1958 r. Bezsporny udział zapowiedziała wówczas jedynie połowa wymaganej ilości krajów i to było powodem skreślenia bobslejów z programu Igrzysk. Skreślenie nastąpiło przez zgromadzenie Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, uznającego słuszność zapewnienia udziału co najmniej 12 uczestników./
Od redakcji: Jugosławia wycofała się ze startu w Zimowych I.O.

Szwecja przed Squaw Valley
Olimpisches Feuer

Znany dziennikarz sportowy Szwecji, Peter Brie, na łamach niemieckiego miesięcznika olimpijskiego, w sposób niezwykle wstrzemięźliwy przedstawia przygotowania ekipy szwedzkiej i jej horoskopy na najbliższych Igrzyskach Zimowych.

Główną bolączką dla sportowców szwedzkich to miejscowość Squaw Valley, wioska indiańska, podniesiona do rangi stolicy sportów zimowych świata

1960 r. Osada ta w oczach Szwedów stanowi dla nich identyczny problem jak dla mieszkańców nizin rozgrywanie konkurencji alpejskich, głównie ze względu na wysokość jej położenia i rozrzedzenie powietrza. Szwecji brak przede wszystkim łańcuchów górskich, spotykanych w krajach alpejskich i ośrodka sportowego, położonego na wysokości około 1900 metrów, w którym zawodnicy zdołaliby się przygotować do oczekujących ich startów w górach Sierra Nevada. Posiadają wprawdzie ośrodek podobny strukturalnie do krajobrazu alpejskiego na dalekiej północy w Aare, położony jest on jednak niżej od miejsca przyszłych zmagań olimpijskich. Szwedzi ponadto przyzwyczajeni są do mroźnego, ale wilgotnego powietrza, napływającego z licznie rozsianych miast portowych. Dla podkreślenia wagi, przywiązywanej do aklimatyzacji zawodników, dziennikarz powyższy powołuje się na zwycięzcę 50 km biegu w St.Moritz z 1948 r. kiedy to Nils Karlsson /Mora Nisse/ zdobycie złotego medalu określił najcięższym biegiem w swoim życiu. Rozrzedzone powietrze było dla niego większym przeciwnikiem, aniżeli bracia Vanninen i wszyscy pozostali długodystansowcy. Per Erik Larsson, jeden z najlepszych Szwedów, członek zespołu narodowego, który się udał w ubiegłym roku do Squaw Valley na zawody kontrolne, nie mógł w ogóle brać udziału w konkurencji, gdyż skutkiem odmiennego klimatu rozchorował się.

Na podstawie tych doświadczeń przygotowania i treningi zawodników opracowano i dostosowano do warunków zbliżonych do miejsca przyszłych startów olimpijskich. Główną kwaterę rozbito w miejscowości Valadalen, a kierownictwo powierzono doświadczonemu Gösta Ollander. Tutaj wielokrotnie gromadzili się narciarze i łyżwiarze, podczas gdy hokeiści przygotowania swoje prowadzili w różnych miejscowościach. Pomimo, że alpiniści zrobili kilka wypadów do Europy, jednak w chwili obecnej nie ma żadnej pewności, czy slalomiści i zjazdowcy zabrani będą do Stanów Zjednoczonych. Poziom ich obecnie jeszcze nie rokuje najlepszych nadziei, a po to by wysłać statystów, koszty przejazdu są stanowczo za wysokie.

Jakie szanse mają Szwedzi w Squaw Valley ?

Na pierwszym planie umieścić należy narciarzy-biegaczy długodystansowców. Mają oni w swoim zespole króla nart Sixtena Jernberga, zaliczanego do największych faworytów Igrzysk Zimowych. Jest to odważny, twardy biegacz, łatwo dostosowujący się do warunków terenowych i klimatycznych. Bardzo ambitny narciarz, niezwykle silny fizycznie, dojrzały technik. Seria jego zwycięstw na poprzednich Igrzyskach Zimowych w Cortina d'Ampezzo była niezwykła: drugi na 15 i 30 km i pierwszy na 50 km, w sztafecie -

trzeci. Na mistrzostwach świata w Lahti w 1958 r. potwierdził swoją wysoką klasę zajmując pierwsze miejsce, na 50 km - zwyciężając bardzo twardego Hakulinena.

Przewodzi on grupie młodych, wybijających się biegaczy jak: Rolf Rämgard, Per-Erik Larsson, Sune Larsson, Lennart Larsson i Sture Grahn, co wcale nie wyklucza zaliczenia do czołówki innych młodych narciarzy, o czym zresztą zadecydują eliminacje. Udział tej grupy zdaje się nie ulegać żadnym zastrzeżeniom.

Trudne natomiast do określenia są szanse skoczków. Oprócz zmienności formy występującej u czołowych zawodników, duży wpływ na wynik wywierają same skocznie. Posiadamy zawodników, specjalistów o nieograniczonych możliwościach, ale również i skoczków młodych, skromnych, nierzadko odnoszących zwycięstwa. Najlepszą trójką skoczków to: Lindqvist, w roku poprzednim drugi w Holmenkollen, Lill-Holger Karlsson - zwycięzca z 1957 r. w Lahti oraz Folke Mikaelsson. Jednak po to, by uczestniczyć w konkurencji olimpijskiej, pokazać oni muszą jeszcze więcej, aniżeli dotychczas.

W konkurencjach klasycznych, Szwecja dysponuje Bengt Erikssonem - drugim na Igrzyskach w Cortina d'Ampezzo w 1956 r. Jest on wspaniałym skoczkiem, lecz niestety słabym biegaczem, dlatego skokami swoimi nie potrafi nadrobić utraty punktowej w biegach.

Do wyżej wspomnianej grupy biegaczy narciarskich, dochodzi ekipa żeńska w biegach długich. Przewodzi im Sonja Edström, z zawodu pielęgniarka, która tak wspaniale wypadła w 1956 r. w Cortina d'Ampezzo. Pomimo zamążpójścia w roku ubiegłym, spotyka się ona z pełnym zrozumienia stanowiskiem swego męża, wspomagającego ją w jej zainteresowaniach sportowych i troszczącego się o przeprowadzanie racjonalnych treningów. Szanse Szwedki nie są wielkie, gdyż poważnie zagrażają jej Rosjanki i Finki, posiadające monopol na medale.

W męskim łyżwiarstwie szybkim Szwedzi nadzieje swoje pokładają w Sigge-Ericssonie, zwycięzcy olimpijskim z 1956 r. na 10.000 m. Były mistrz świata i Europy, poświęcając się pracy zawodowej, zawiesił na jeden rok łyżwy na kołku, obecnie jednak wytęża wszystkie siły dla powrotu na tor łyżwiarski. Zadanie bardzo ciężkie i trudne, zważywszy niebywałą konkurencję. W czasie treningów ów 27-letni zawodnik, przygotowujący się do Igrzysk z niezwykłą starannością i pełnią zaparcia - pozostawił dobre wrażenie.

Ostatnią wreszcie dyscypliną to hokej na lodzie. Drużynę czarnego krążka ustawiono i przygotowywano pod kątem olimpijskiego turnieju. Na początek, wraz z zespołem niemieckim, zorganizowano obóz treningowy w Oberstdorf.

Efektami pracy przygotowawczej to obiecujące rezultaty odniesione przez Szwedów przeciwko Czechosłowacji i Związkowi Radzieckiemu. Pierwsze spotkanie, rozegrane w Moskwie hokeiści szwedzcy przegrali, pokonując jednak w zdecydowany sposób moskwiczan w spotkaniu rewanżowym. Jedno jest pewne - hokeiści w bieżącym sezonie prezentują się daleko korzystniej od roku poprzedniego, w którym zrezygnować musieli ze znanych napastników: N.Nilssona i Tumba Johanssona. Jeżeli obecny zespół uchroni się przed kontuzjami, można być spokojnym o jego wyniki.

Sumując perspektywy wszystkich dyscyplin przyjąć można, że największe szanse mają biegacze narciarscy, wśród nich zaś Sixten Jernberg, w którym jego rodacy pokładają największe nadzieje. Oczekuje się od niego złotego medalu, wymagania więc bardzo wygórowane. W pozostałych dyscyplinach przewidywania są daleko ostrożniejsze. Zajęcie przez Szwedów miejsca wśród pierwszych sześciu uważane będzie za bardzo dobry wyczyn, uwzględniając niezwykle silną konkurencję. Po to więc, aby się wybić przed innymi, trzeba nie tylko przekroczyć swoje dotychczasowe wyniki, ale i mieć odrobinę szczęścia.

--- o ---

Z okazji dorocznego zgromadzenia naczelnej organizacji sportu szwedzkiego, doszło do bardzo interesującej debaty, na temat znaczenia i konieczności Igrzysk Olimpijskich.

Prezes Związku Narciarskiego Sigge Bergman z całą serdecznością wypowiedział się w czasie dyskusji za poruszonym problemem dodając, że wszelkie wydarzenia bledną wobec niezapomnianych przeżyć tego święta sportowego. Najsilniejsze wrażenie wywarło jego stwierdzenie podkreślające ważność - w naszych politycznie niespokojnych czasach - korzystania z imprezy jednoczącej wszystkie kraje w pokojowym zmaganiu sportowym mimo, iż odbywa się ona co cztery lata.

Również Malcolm Murray wypowiedział się za Igrzyskami, jednak wystąpił przeciwko ich tzw. "słoniowatości". W krótkim okresie przebiega seria skondensowanych imprez sportowych, które częściowo same sobie stwarzają konkurencję. Murray wystąpił z oryginalną propozycją, a mianowicie, aby zawody lekkoatletyczne stanowiły same w sobie zamkniętą imprezę, będącą głównym punktem roku olimpijskiego, natomiast mistrzostwa świata pozostałych dyscyplin sportowych przerodzić się winny w mistrzostwa olimpijskie, organizowane w różnych krajach.

Idea bardzo oryginalna, lecz czy uda się ją urzeczywistnić?

Naturalnie, że na tymże zgromadzeniu poruszono także kwestię amatorstwa, temat, od dziesiątek lat stanowiący główny punkt zainteresowania. Były propozycje, zastrzeżenia i pytania polemiczne - wiecznie aktualny problem dyskusji o amatorstwie.

Dyskusja była swobodna i na wysokim poziomie. Z góry założono, iż nie chodzi w niej o podjęcie jakichkolwiek uchwał, lecz jak to w zwyczaju na walnych zgromadzeniach - o "wypowiedzenie się". Cel został osiągnięty i wszyscy obecni mieli okazję przedstawić swoje zapatrywania na aktualne problemy sportowe.

Rosjanie obawiają się klimatu

Olympisches Feuer 1/60

Z wypowiedzi zamieszczonych w powyższym miesięczniku wynika, że działacze radzieccy zatroskani są o to, czy ich zawodnicy zdołają się dostosować do odmiennych warunków klimatycznych w Squaw Valley.

Niepewność ta miała być przyczyną przeniesienia mistrzostw łyżwiarskich w jeździe szybkiej do najwyżej położonych rejonów Ałma Aty /1685 m npm/, by chociaż częściowo stworzyć warunki zbliżone do Kalifornii, na wysokości 1889 m.

Wiceprezes Komitetu Centralnego Radzieckich Związków Sportowych J.Wałujew obawia się nadto o stan tafli lodowej w Squaw Valley. Zmienność aury w ciągu dnia może wpłynąć na twardość lodu, a to ma również wpływ na wyniki.

Konkurencje narciarskie zdaniem fachowców - z tych samych powodów rozstrzygną na swoją korzyść ci zawodnicy, którzy szczęśliwie dobiorą właściwy smar. Pragnąc przekonać się o aktualnej formie skoczków, wysłano ich na tygodniowy meeting austriacko-niemiecki do Europy. Łyżwiarze, po przygotowaniach w Ałma Ata uczestniczyć będą w komplecie w tegorocznych mistrzostwach świata i Europy.

Wałujew, nie wypowiadając się na temat szans w Squaw Valley dodał, że w obecny skład ekipy radzieckiej wchodzą zawodnicy spoza Moskwy i Leningradu jak np. Mikołaj Sztielbaums, Jerzy Malszejew /łyżwiarze/ i narciarz Iwan Utrobin z Tomska. Uchodzą oni za zdecydowanych kandydatów na wyjazd do USA.

Jednak, jak kończy Ol.Feuer - nawet najstaranniejsze przygotowania do Igrzysk nie gwarantują zdobycie złotych medali. Splendor i entuzjazm samej imprezy sportowej zaćmiewa ogólne "zbrojenie" sportowe. Dlatego zawodnicy na starcie staną z wielkim obciążeniem i dlatego na mecie będzie mało radości.

Brytyjski rzut oka na Rzym 1960 roku

Olympisches Feuer No.12 - Dr.Paul Schneeberger

Bezpośrednio po zakończeniu działań wojennych w 1944 roku okazało się, iż nastawienie społeczeństwa brytyjskiego do Igrzysk Olimpijskich było niejednolite. Przyczyny rozbieżności takiego zapatrywania szukać należy przede wszystkim w tym, że co najmniej jedna generacja sportowców, zamieszkująca różne na zachód od kontynentu położone wyspy, o wielkim tym święcie sportowym młodzieży wiedziała niewiele. Niektóre dzienniki usiłowały zaś wykazać, że Igrzyska stanowią jedynie ognisko wybujałych tendencji nacjonalistycznych. Na poparcie swego twierdzenia powoływano się na nieukrywane tendencje polityczne, towarzyszące Igrzyskom w Berlinie, w roku 1936. Przypomniano także przykre sceny turnieju piłki wodnej /Los Angeles 1932 roku/ posuwając się jednak już nieco do przesady i podania niewłaściwych nazwisk sprawców smutnego wydarzenia. Zrozumiałe, że tego rodzaju tendencyjny obraz nie stwarzał dobrego klimatu dla Igrzysk 1948 roku, które przecież przypadły Londynowi. Jednak już wkrótce okazało się, że szerokie rzesze sportowców i społeczeństwo nie podzielały niecnej roboty mącicieli.

Olimpiady w Helsinkach /1952 r./ oraz w Melbourne /1956 r./ cieszyły się ogromnym, wszechstronnym zainteresowaniem. Wyniki jednak sportowców brytyjskich nie zadowoliły angielskiego społeczeństwa. Pokornej samokrytyce towarzyszyło powszechne wołanie, że "musi coś nastąpić" i to nie tylko na bazie finansowej. Wiadomo przecież, iż we Włoszech zawsze jest gorąco, a często może być "bardzo" gorąco. Dlatego do Igrzysk w Rzymie przygotować się należy szczególnie starannie.

Do dzieła zabrali się więc lekarze, nie tylko ci, którzy ze sportem już byli ściśle związani, lecz również komisja Związku Lekarzy. Królewskie Stowarzyszenie Lekarzy desygnowało i swoich przedstawicieli. Elita lekarzy nawiązała do okresu walk II wojny światowej prowadzonych w Afryce powołując się na to, że wojska marszałka Rommla, przed wprowadzeniem ich do akcji, poddawane były specjalnym przygotowaniom w komorach zbliżonych do łaźni rzymskiej, by dostosować organizm do niezwykłych upałów, panujących w Afryce. /Aczkolwiek autor artykułu potwierdza prowadzenie podobnych eksperymentów z czołgami, dla wypośrodkowania skutecznego systemu chłodniczego do motorów - nie zna on jednak przypadków prowadzenia takich doświadczeń z żołnierzami. Lekarze brytyjscy jednak wypowiedzieli się za przyzwyczajeniem zawodników do upałów w suchych łaźniach/. Przy tej oka-

zji prawdopodobnie nie zapomniano do doświadczeń wciągnąć koni, które w jeszcze większym stopniu przechodzić będą katusze w upalnym klimacie włoskim, w czasie licznych konkursów jeździeckich.

W konkluzji lekarze zdecydowali się na zalecenie zawodnikom korzystanie z możliwie największej ilości kąpieli słonecznych, celem przystosowania organizmu do przyjęcia największej dawki promieni ultrafiołkowych. W parze z tym zawodnikom zalecono zmianę pożywienia, odpowiedniego do nowych warunków. Nie przeoczono również uprzednio już wspomnianych łaźni, szczególnie dla startujących w chodzi na 50 km, którego początek nastąpi już o godz. 13,30. Dużo troski okazali lekarze także wobec uczestników maratonu, chociaż ta konkurencja rozpocznie się dopiero o godz. 17,30.

Żołądek ważniejszy od nóg

Za element ważniejszy od pokonywania upałów, opiekunowie brytyjscy uznali przyjmowanie pokarmów i napojów. Żołądek żołnierza to podstawowe zagadnienie każdej armii - tym bardziej więc na odżywianie zwracać muszą uwagę sportowcy. W tym celu powołano specjalną komisję, wciągając do akcji 287 zawodników, uczestników zeszłorocznych "Igrzysk Imperialnych", odbytych w Walii. Stwierdzono, że z tej liczby tylko garstka zawodników względnie trenerów, miała coś niecoś do powiedzenia na temat odżywiania. Stojący na czele zespołu, prowadzącego badania fachowe, dr.H.Evans - wyniki badań ujawnił niedawno. Wskazuje on m.in. na znany powszechnie fakt, że np. u maratończyka w gorącym klimacie stwierdza się kilogramowe ubytki potu. W czasie przygotowań do tego biegu musi on przyjmować duże ilości soli i proces ten stosować nawet w czasie samego biegu. Z ciekawszych jednak wyników prowadzonych badań przez dr.Evansa wynika, iż prawie połowa powyższej ilości zawodników piła piwo, większość z nich wprawdzie w końcu tygodnia po pół litra, jednak byli i tacy, którzy tę ilość wypijali każdego dnia. Prym wśród piwoszów wiodą sprinterzy, a najmniej jest ich wśród średniodystansowców.

Mimo wszystko mleko stanowi bardziej pożądany napój sportowców. Wprawdzie i na tym odcinku zanotować należy skrajne odchylenia, bowiem gdy niektórzy zawodnicy wypijali dziennie po cztery i pół litra, inni w ogóle nie używali mleka. Pomimo tak skrajnych upodobań, zdołano ustalić średnią dzienną półtora litra mleka na zawodnika. Okazało się także, że mniej więcej połowa uczestników "Igrzysk Imperium" przyjmowała cukier gronowy lub inne witaminy; wielu z nich nie ze względu na oczekiwany rezultat sportowy, a raczej ze względów psychologicznych. Tylko 7 spośród 287

uczetników przyjmowało środki uśmierzające, bądź podniecające. Stwierdzone, oraz przyszłe dane wypływające z prowadzonych badań, stanowią dla lekarzy cenne wskazówki, celem przedsięwzięcia środków i wydania ostatecznych zarządzeń.

Tymczasem lekkoatleci ułożyli się do snu zimowego. Warto na tym miejscu wspomnieć także o tym, że pierwszym inicjatorem ustalenia minimum olimpijskich był zwycięzca biegu na 100 m z roku 1924 - Harold Abrahams. Jak dotąd ponad tuzin zawodników brytyjskich wymagane normy przekroczyło, a sprinter P.F.Radford nawet na obu dystansach biegów krótkich.

Stale i wciąż - kwestia pieniężna

Minęły wybory partyjne w Wielkiej Brytanii, jednakże sportowiec brytyjski /poza osobistym zapatrywaniem politycznym/ walki wyborczej nie przeżywał. Obie czołowe partie - konserwatyści i socjaliści - obiecały przyznać rocznie kwotę 5 milionów funtów sterl. na rozwój ruchu sportowego. Powszechnie znanym jest fakt, że rząd brytyjski dotąd nie bardzo interesował się sportem, inkasując jednak z radością wielomilionowe wpływy z totalizatora piłkarskiego. Pieniądze te, w przeciwieństwie do wielu innych państw - w nikłym nawet stosunku nie przeznaczano na sport. Jedynym pociągnięciem było całkowite zniesienie podatku rozrywkowego od zawodów sportowych. Dotychczasowy stan odmieni się jednak zupełnie - ruch olimpijski wiąże z tym duże nadzieje. Myśli się więc przede wszystkim o: zatrudnieniu zawodowych trenerów dla wszystkich dyscyplin sportowych, budowie wielu nowoczesnych obiektów sportowych, budowie "domów sportu" w największych miastach wyspy jak Londyn, Edinburgh i Cardiff. Zrozumiałe, że część dotacji rządowej przeznaczona będzie na opłacenie kosztów wyjazdu i pobytu ekip olimpijskich oraz na "Igrzyska Imperium", nie mówiąc już o kosztach udziału w mistrzostwach Europy. Skończy się z żebraniną społeczną, stosowaną dotąd na ważniejsze wydarzenia sportowe.

Mniej zadowolenia wywołuje zapowiedź powołania nadrzędnej organizacji sportowej, której zadaniem będzie gospodarowanie dotacją rządową. Jest wielu Brytyjczyków, którzy z całego serca nienawidzą "odgórnej reglamentacji" widząc w powołaniu nowej korporacji stworzenie pewnego rodzaju Ministerstwa Sportu, podczas gdy sport dotąd nie podlegał żadnym restrykcjom. Obawy te mogą się okazać płonnymi, gdyż na wyspie brytyjskiej działa dostateczna ilość stowarzyszeń sportowych, mogących przejąć rolę dystrybutora pieniędzy państwowych jak np.: Centralna Rada Kultury Fizycznej, Stowarzyszenie Boisk Sportowych, Brytyjski Komitet Olimpijski, Komitet Igrzysk Imperium itp.

Przyszłość sportu brytyjskiego przedstawia się więc - na papierze na razie - bardzo obiecująco. Długo oczekiwane i będące tylko w sferze marzeń życzenie, uzyskania pomocy państwa na cele sportu - zostało wreszcie, na 10 miesięcy przed Igrzyskami Olimpijskimi w Rzymie - spełnione. W tak krótkim okresie nie da się niestety nadgonić tego, co zaprzepaszczono w ciągu wielu dziesiątek lat. Zrobić jednak można - dobry początek.

Olimpijskie problemy flagowe istniały już dawniej

ISK Nr.206

Pierre de Coubertin musiał już w 1908 i 1912 r. pokonać wiele oporów. Wysłanie ogólnoniemieckiej reprezentacji na igrzyska olimpijskie w Rzymie sprawia różne kłopoty. Robimy wrażenie, jak gdyby sprawa ogólnoniemieckiej reprezentacji w historii nowoczesnych igrzysk olimpijskich było zagadnieniem zupełnie nowym. Tak jednak nie jest.

Pierwsze trudności zjawiły się w roku 1908 przed olimpiadą w Londynie. Wtedy to powodem do nieporozumień była kwestia dominiów angielskich. Zaraz po wznowieniu igrzysk Australia miała swego przedstawiciela w MKOl, podczas gdy Kanada i Południowa Afryka nie żądały takiego wyróżnienia obok Wielkiej Brytanii. Chociaż powoływali się na Londyn, wystąpiły jednak jako oddzielne reprezentacje narodowe. Panowie z MKOl byli bardzo ostrożni. Zapytali się np., czy Niemcy nie zamierzają czasem wysłać na igrzyska oddzielne reprezentacji Bawarii czy Saksonii? Generał hrabia von dem Asseburg jako zaufany barona de Coubertina omówił tę sprawę z cesarzem Wilhelmem II naturalnie z wynikiem, że niemiecka drużyna będzie stanowić jednolitą reprezentację.

Brytyjski Lew na smyczy

W sprawie dominiów angielskich Amerykanie zachowali się nie bardzo fair. Szczytem ich mało sportowej postawy był fakt po powrocie z Londynu, kiedy to w czasie uroczystego przyjęcia w ratuszu nowojorskim wprowadzili na smyczy spętanego lwa brytyjskiego.

Również na igrzyskach w Sztokholmie w 1912 roku istniały napięte stosunki. Anglicy nie zapomnieli Amerykanom ich złośliwości. A ci znowu zadarli z Finami z powodu których powstały gwałtowne różnice zdań z racji ich udziału w igrzyskach. Finowie bowiem, tak samo jak Węgrzy i Czesi występowali jako reprezentanci swych narodów, chociaż nie mieli niezawisłości politycznej. Szwedzi jako organizatorzy igrzysk szybko wywinęli się z tej przykrej

sprawy, przerzucając całą odpowiedzialność na MKOl. Ówczesny przewodniczący MKOl, de Coubertin, odpowiadając na protest z Petersburga, wskazał na to, że car rosyjski jest równocześnie i wielkim księciem Finlandii i nie powinien rościć pretensji, jeżeli "jego" Finowie wystąpią w Sztokholmie jako naród. I Rosjanie ustąpili. Proporczyki zastępują flagi narodowe.

Austriacy byli bardziej uparci. Zażądali, aby Węgrzy, Czesi i Austriacy wmaszerowali na stadion w Sztokholmie jako jeden kraj. Na to oświadczył Węgierski Komitet, że Węgrzy nie wezmą udziału w igrzyskach, o ile Austriacy będą się upierali przy swoim żądaniu. W tym punkcie Wiedeń ustąpił, natomiast nie ustąpił w sprawie czeskiej. Problem flagowy uregulował MKOl w tej formie, że w wypadku zwycięstwa zostanie wywieszony proporczyk o barwach fińskich czy czeskich ponad flagami rosyjskimi lub austriackimi.

O tych sprawach i mnóstwie innych kłopotów, jakie miał przy wskrzeszeniu nowożytnych igrzysk, opowiada z całą otwartością baron de Coubertin w swoich "Wspomnieniach Olimpijskich". Mimo niezliczonych oporów, jakie należało przezwyciężać, de Coubertin wierzył niezłomnie w wielkość i żywotność idei olimpijskiej.

bó- I/6o LR

Święte kłamstwo ze Squaw Valley

ISK Nr. "207

Za miesiąc będzie znów tak daleko. Z okazji otwarcia VIII olimpijskich igrzysk zimowych jakiś amerykański narciarz wypowie znowu przyrzeczenie olimpijskie. Zawodnicy krajów uczestniczących będą słuchać z namaszczeniem tej świętej formuły olimpijskiej. Byłoby jednak ciekawe zrobienie bilansu, jak wyglądają właściwie sprawy olimpijskich amatorów. Można prawie uważać za szczęście, że nie wszystko do nas dochodzi, co się dzieje, aby być w Squaw Valley w formie szczytowej. Że amatorzy państwowi ze Wschodu zajmują wyjątkową pozycję, jest powszechnie wiadome. I tak już od dłuższego czasu większa ilość narciarzy wschodnioniemieckich znajduje się w Finlandii, ich koledzy łyżwiarze trenują w Kiruna w Szwecji na lodzie naturalnym. Szwedzki dziennik sportowy "Idrottsbladet" zaskoczył swoich czytelników artykułem Prezesa Związku Narciarskiego Sigge Bergmana, który otwarcie przyznał, że szwedzcy olimpijczycy-długodystansowcy nie mogą się już oddawać swej pracy zawodowej, "nasi długodystansowcy już tylko trenują", pisze lakonicznie.

Przy dzisiejszym współzawodnictwie nie jest już po prostu możliwe zajmować się jeszcze czym innym. Trzeba zupełnie wyłączyć się od codziennych

zajęć, aby uzyskać formę szczytową. Co wolno Szwedom wolno i Finom. Przygotowania olimpijskie i w Suomi są poważnie traktowane. W przeciwieństwie do tego brzmi to prawie jak bajka, kiedy znani norwescy narciarze oświadczają, że nie mogą pozostawiać bez opieki domu i rodziny tylko po to, aby w Squaw Valley pobiegnąć kilka sekund szybciej. Życzylibyśmy tylko, aby przy otwarciu olimpijskich igrzysk zimowych ów narciarz, którego wybrano do wygłoszenia przyrzeczenia, nie zasłabł. Może ośnieżone świerki w dolinie Indianki wobec świętego kłamstwa, opuszczą nisko w zawstydzeniu swe wierzchołki.

bo-I/6o LR

Olimpijskie przygotowania francuskich ciężarowców

"Equipe" nr. 4.249

Z uwagi na przygotowania olimpijskie opóźniono termin mistrzostw krajowych, które odbędą się 11 i 12 czerwca. Oprócz tego kalendarz przewiduje tradycyjne imprezy - o Puchar Związku /20 marca/, Kryterium Narodowe /1 maja/, Puchar Francji /24 lipca/. Niezależnie od tego odbędą się zawody organizowane przez okręgi.

Kalendarz międzynarodowy przewiduje spotkania z Włochami i NRF oraz z Polską /data na razie nie ustalona/. Mecz z Włochami będzie odwołany, jeżeli zrealizowany zostanie projekt organizacji mistrzostw Europy w Mediolanie lub Bolonii, które Włosi zamierzają przeprowadzić w maju.

bo 6o-u

Sprawa filmowania imprez sportowych przed sądem włoskim

"Equipe" nr. 4.249

Organizatorzy imprez sportowych mają prawo zarezerwować monopol filmów kręconych w czasie tych imprez. Takie orzeczenie wydał sąd w Rzymie w procesie, którego przedmiotem są zaszłości sprzed czterech lat. Włoski Związek Kolarski udzielił wówczas pewnej firmie włoskiej wyłącznego prawa filmowania mistrzostw świata w kolarstwie. Mimo tego, kilka innych firm nakręciło pewne fragmenty mistrzostw do swych kronik filmowych. W procesie, który wytoczyło im przedsiębiorstwo mające wyłączność filmowania, adwokaci kronik filmowych powoływali się na konstytucję, która zapewnia swobodę informacji.

Sąd uznał powództwo firmy posiadającej monopol, stwierdzając w uzasadnieniu orzeczenia, że swoboda zapewniona przez konstytucję "odnosi się

tylko do wiadomości o wydarzeniu, a nie do samego wydarzenia, którego reprodukcja może być wykorzystana tylko przez jego organizatorów".

Przedsiębiorstwa kronik filmowych zapłacą odszkodowanie na rzecz firmy filmowej, która otrzymała prawo wyłącznego filmowania mistrzostw kolarskich.

bo 6o-u

Gorzkie wymówki prasy włoskiej pod adresem prezesa UCI Rodoni

"Equipe" nr 4.247

Kalendarz zawodowych wyścigów kolarskich uzgodniony na ostatnim kongresie UCI w Zurichu jest przedmiotem obszernych komentarzy prasy włoskiej, która twierdzi, że tylko Włosi wykazali pojednawczość i poszli na ustępstwa. Francuzi i Belgowie skwitowali to tylko podziękowaniami nie idąc na razie na żadne kompromisy.

Niektóre czasopisma, jak np. Corriere Lombardo, oskarżają prezesa M.F.Kolarstwa /UCI/ Włocha Rodoni, że zdradził interesy kolarskie swego kraju, by ratować swoją międzynarodową pozycję w UCI.

bo 6o-u

Olimpijskie przygotowania francuskich zapaśników

"Equipe" nr 4.248

Dobre rezultaty, jakie uzyskali zapaśnicy francuscy na turnieju międzynarodowym w Splicie i w Igrzyskach Śródziemnomorskich, natchnęły nowym duchem działaczy Związku, którzy nastawili sezon 1960 r. całkowicie na udział w Igrzyskach Olimpijskich.

Kalendarz przewiduje spotkania międzypaństwowe z Hiszpanią, Włochami /drużyny A i B/, NRF i Węgrami. Poza tym projektuje się zorganizowanie szeregu międzynarodowych turniejów w konkurencji indywidualnej z udziałem kilku dobrych zawodników zagranicznych, którzy walczyliby z najlepszymi zapaśnikami francuskimi.

Zapaśnicy szkolić się będą również na krótkich obozach treningowych. Pierwszy, kondycyjny odbędzie się w lutym w Chamonix, następnie zorganizowane zostaną dwa obozy trwające po tygodniu i przed samymi Igrzyskami dłuższy, 20-dniowy obóz.

Imienne zestawienie ekipy nastąpi dopiero w czerwcu, po mistrzostwach krajowych. Największe nadzieje łączy się z Alzatczykiem Schirmayerem i Paryżaninem Ballery medalistami Igrzysk Śródziemnomorskich w Bejrucie, odbywającymi obecnie służbę wojskową w Algierze.

bo 6o-u

"Czyżby koniec Zimowych Igrzysk Olimpijskich?"
"Equipe" nr 4.247

Poważnie trzeba traktować oświadczenie prezesa M.F.Narciarstwa Marka Hodlera, który jak wiadomo stwierdził, że narciarstwo jest do tego stopnia skomercjalizowane i przesiąknięte zawodowstwem, że nie wydaje się możliwym, by nadal mogło figurować wśród dyscyplin olimpijskich.

Hodler wie co mówi i zapewne ma rację.

Gdyby poddać krytycznej analizie program zimowych Igrzysk Olimpijskich okazałoby się, że tylko narciarstwo klasyczne i łyżwiarstwo szybkie oparłoby się egzaminowi z punktu widzenia amatorstwa.

Narciarstwo zjazdowe łączy się zbyt często z wykonywaniem zawodu instruktora, a sprawa Toni Saidlera narobiła zamieszania, które dotąd jeszcze trwa.

Łyżwiarstwo figurowe od czasów niezapomnianej Sonii Henie, stało się tylko wstępem rewii lodowej. Bobslejowi co prawda nie można odmówić cech amatorstwa,można natomiast wątpić w jego charakter sportowy.

Wyłania się poza tym sprawa czysto techniczna - trudność pogodzenia narciarstwa zjazdowego z klasycznym. Gdy pierwsze wymaga znacznych wysokości, drugiemu ta wysokość właśnie szkodzi. Z tego też powodu FIS zamierza rozdzielić konkurencje alpejskie od nordyckich i organizować mistrzostwa świata w innych miejscowościach.

W końcu wielkie widowisko à la Walt Disney w Squaw Valley może zaszokować członków MKOl'u, którzy są przeciwni organizowaniu imprez sportowych w zbyt teatralnych formach.

Wszystkie te względy i wiele znaczące milczenie, tak elokwentnego zazwyczaj p.Brundage pozwalają przypuszczać, że zimowe Igrzyska Olimpijskie w Innsbrucku w 1964 roku mogą po 40 latach istnienia zakończyć swój żywot.
bo 6o-u

Ciekawa statystyka

Bułgarska gazeta "Naroden Sport" zamieściła w jednym z ostatnich numerów ubiegłego roku bardzo ciekawą statystykę. W przedolimpijskim 1959 roku sportowcy całego świata toczyli sportową walkę o 111 tytułów mistrzów świata i 119 tytułów Mistrzów Europy. Najwięcej tytułów zarówno mistrzów świata jak i mistrzów Europy zdobyli sportowcy Związku Radzieckiego. Oto podział tytułów mistrzowskich na świecie według państw:

ZSRR	19
USA	17

NRD	10	
NRF i W.Brytania	po 9	
Włochy	7	
Japonia	6	
Czechosłowacja, Francja, Polska, Węgry		po 3
Kanada, Finlandia, Turcja, Iran		po 2
Holandia, Belgia, Jugosławia, Hiszpania, Brazylia, Szwecja, Chińska Republika Ludowa, Zjednoczona Republika Arabska, Australia i Nowa Zelandia		po 1

Tytuł mistrzowski zdobyła również wspólna reprezentacja Niemiec w piłce ręcznej.

Tytuły mistrzów Europy w roku 1959 zdobyli sportowcy n.w. państw:

ZSRR	46
NRF	14
Węgry	12
Polska	9
Czechosłowacja, Wielka Brytania, Holandia, Szwajcaria	po 5
Francja, Szwecja	po 4
Włochy	3
NRD, Dania	po 2
Portugalia, Rumunia, Austria, Finlandia	po 1

opr. na podst. Sow. Sportu HJ.

Wyk. P.W. ZPS, z.51, n.360+10.